

Colofon

Dorpskrant Nederhemert is een uitgave van de Dorpsraad Nederhemert.

De redactie bestaat uit:

Jenny van den Broek	Dirk Brugmans
Willemien Hobo	Gerda Kooijman
Wim van der Toorn	René van de Werken

Info en tips:

Voor het aanleveren van tips, artikelen:
dorpskrant@dorpsraadnederhemert.nl
Voor advertenties: willemien.hobo@gmail.com

Verspreiding en abonnementen:

Dorpskrant Nederhemert wordt gratis verspreid onder alle inwoners van Nederhemert. Mensen buiten Nederhemert kunnen een abonnement nemen. Een ophaalabonnement kost € 20,- en een abonnement per post kost € 30,- per jaar. Bezorging, klachten, nieuwe abonnees: Dirk Brugmans 06-22838436

Advertenties:

De Dorpskrant Nederhemert wordt bekostigd door advertenties. De prijzen zijn als volgt:

KLEUR:

Hele pagina	- € 550,- per jaar
Halve pagina	- € 275,- per jaar
Kwart pagina	- € 137,50 per jaar

ZWART-WIT:

Hele pagina	- € 110,- voor 1 uitgave
	- € 400,- voor 1 jaar
Halve pagina	- € 55,- voor 1 uitgave
	- € 200,- voor 1 jaar
Kwart pagina	- € 27,50 voor 1 uitgave
	- € 100,- voor 1 jaar
Achtste pagina	- € 17,50 voor 1 uitgave
	- € 55,- voor 1 jaar

Digitaal

Website: www.dorpsraadnederhemert.nl.
Facebook: Dorpskrant Nederhemert
Twitter: @DorpsrNhemert

Verantwoordelijkheid

De redactie van de dorpskrant draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud van de bij hen aangeleverde artikelen.

Contact met de gemeente:

Hebt u klachten over allerlei zaken binnen Nederhemert die ook de gemeente aan gaan, denk aan kapotte verlichting, verstopte riolering, overlast e.d., bel dan altijd met telefoonnummer. **0418-681681**. Ook kunt u klachten melden via de Buitenbeter app.

De contactpersonen binnen de gemeente zijn:
Nicole Heerius-van Duinen, dorpscoördinator van de gemeente Zaltbommel. Zij is bereikbaar op het nummer 0418-681645 of 06-29024749.
Binnen de politie is er ook een contactpersoon voor de dorpen. Voor ons is dat Tristan van Leeuwen, te bereiken via telefoonnummer 0900-8844

December 2020

'Het zijn slechte tijden! Het zijn moeilijke tijden! Dat zeggen de mensen tenminste. Wij zijn de tijden. Zoals wij zijn, zo zijn de tijden.' Bovenstaand citaat, van Augustinus die in de vierde eeuw leefde, las ik onlangs in een boekje. Het zette mij aan het denken. Het zijn moeilijke tijden waar we in leven. Onzekerheid is voor niemand gemakkelijk te dragen. Zeker waar. Het absolute onvermogen van iedereen om in het komende jaar dingen zeker te weten, te plannen, te regelen... lastig! Alles is in 10 maanden tijd in een nieuwe beleving gekomen. We leven in een tijd van 'voor' en zien uit naar de tijd 'hierna'. Blader je door dorpskranten van nog maar een jaar geleden dan zie je mensen dicht bij elkaar. We droegen geen mondkapjes en lachten om wat wij hysterische Aziaten noemden die we in nieuwsberichten van ver weg met mondkapjes zagen. Wat kunnen de tijden veranderen! Maar wat is de tijd? De tijd van een mensenleven, de tijd van wachten, van ongeduld, je zou de tijd vooruit willen duwen. Of soms vast willen houden. De tijd vliegt of ze staat stil. De tijd is genadeloos of liefdevol. Tijden veranderen of het blijft maar altijd bij het oude. Maar het is niet de tijd. Het is zoals in het citaat: 'wij zijn de tijden'. Zoals wij het ondervinden, zo voelen wij de tijd. Maar toch: de tijd is vast. Zestig minuten in een uur. Vierentwintig uren in een dag. Vier dorpskranten in een jaar. En alweer de vierde krant in coronatijd. Komt er een andere tijd? Betere tijd misschien? Vast wel. Zijn er ook goede momenten in moeilijke tijden? Zeker wel! Soms slaat de schrik om het hart: dan kun je denken: wat heb ik al die tijd met mijn tijd gedaan? U heeft dat vast ook weleens. En intussen staat de tijd niet stil. Er zijn ook in deze krant weer mooie en gelukkige momenten: nieuw leven! Maar ook weer bedroefde tijden: verlies van lieve dierbaren. In dit alles zien we dat we de tijd niet in onze handen hebben. We leven weer in de tijd van Advent: de tijd van verwachting. Velen zullen uitzien naar een tijd zonder corona-maatregelen. Het echte uitzien mag zijn naar de Verlosser in het Kerstkind dat de zonden der wereld wegneemt. Alleen Hij geeft uitzicht op een echt betere tijd.

Gerda Kooijman

Nieuwtjes van de dorpsraad

Door corona hebben we met zijn allen een vreemd jaar doorgemaakt. Nu we de laatste dagen van het jaar voor ons hebben zijn we nog steeds beperkt in onze omgang met elkaar. Wij als dorpsraad hebben hierdoor wel iets ondernomen, maar een aantal plannen heeft geen doorgang kunnen vinden helaas, dat is niet erg. Het belangrijkste is, dat we allemaal gezond blijven.

Zwerfvuilruimen

Dirk Brugmans heeft samen met Kiki Kossmann en een aantal vrijwilligers een zwerfvuil opruimactie georganiseerd, die zeer succesvol is verlopen. Elders in de krant een verslag.

Dorpsplein

Er staat in het beleidsplan voor de toekomst de vraag om een dorpsplein. Er is niet veel openbare ruimte in het dorp om dit nu te realiseren. Een mogelijkheid zou zijn herinrichting van de Binnenweg.

Er is een schetsplan gemaakt en overleg geweest met COOP, Dorpshuisbeheerder, aanwonenden, Oranjevereniging en IJclub of dit werkbaar en wenselijk is.

Er is positief op gereageerd en nu wordt er eerst gekeken of het mogelijk is en wat de kosten dan zouden zijn. Aan de hand van deze gegevens gaat beslist worden of het zinvol is hier geld aan uit te geven.

De parkeerplaatsen zullen behouden blijven. Er komt alleen ander straatwerk.

Parkeerplaatsen bij het kerkhof.

We hebben uit ons extra budget gevraagd om een bijdrage om parkeerplaatsen bij het kerkhof te realiseren. Dit is toegezegd. Nu wachten we op een vergunning en dan hopen we dit in 2021 nog te kunnen realiseren. De plaatsen waren voorzien naast de poort. Er zouden duikers

geplaatst worden. Helaas heeft het Waterschap hier een stokje voor gestoken.

De nieuwe aanvraag is voor het stukje grond naast het Klaverpad. De gemeente gaat hier hun medewerking aan verlenen en het zal begin volgend jaar aangelegd gaan worden.

Hemertse Held

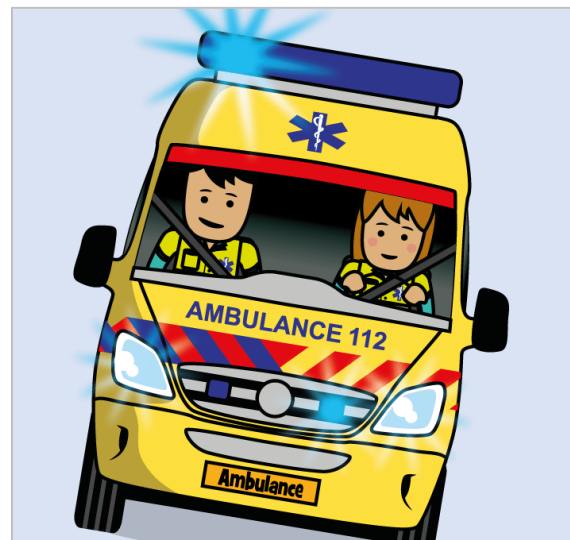
Onze jaarlijkse verkiezing van de Hemerts Held hebben we wel kunnen organiseren en U krijgt op een bijlage te horen wie het is geworden. Er zijn weer een groot aantal reacties binnen gekomen met een flink aantal voordrachten. De uitslag kunt U lezen in de dorpskrant van maart 2021.

Wilt U het echter eerder weten, dan staat het na de uitreiking op onze website en facebook.

Aanrijtijd ambulances

We hebben een brief gestuurd naar het College van B & W waarin we onze zorgen uiten over de aanrijtijd van een ambulance naar Nederhemert. De wettelijke aanrijtijd is 15 minuten en dit is vaak niet haalbaar gebleken. Dit is niet alleen in Nederhemert, maar gaat op voor de gehele gemeente.

De gemeente ziet het belang in van een snelle en goede oplossing van dit probleem en zijn er mee bezig.

Trapveldje

Het tijdelijke trapveldje aan het einde van de Tuinstraat blijft daar voorlopig gesitueerd. In overleg met Gert-Jan Kuipers bekijken we een mogelijkheid voor een permanent veldje in het project de Meander.

Beweegtuin

Er wordt gekeken naar een locatie om eventueel een beweegtuin aan te leggen. Er zijn diverse mogelijkheden geopperd.

Zo zou gekeken kunnen worden of het bij het gezondheidscentrum zou kunnen, bij de Sterakker of misschien beter even uitstellen tot het seniorencomplex gebouwd gaat worden bij de Maastuinen.

We zijn er nog niet uit. We houden het echter in gedachten.

Herinrichting Hofstraat.

De Hofstraat is in november en december op de schop voor het vernieuwen van de waterleiding en voor aanleg van glasvezel. In maart zal begonnen worden met het opnieuw inrichten van de straat.

Helaas kan niet alles in de periode maart gedaan worden, dus de mensen houden nog een aantal maanden overlast.

Eeuwigdurende graven

We kregen de vraag of er in de gemeente Zaltbommel ook eeuwigdurende graven te koop zijn.

Dit is mogelijk. In Brakel is de stichting Grafrust gevestigd. Zij hebben bij de gemeente een grondverkoop aangevraagd. Dit is nog in behandeling.

Mocht U vragen hierover hebben, dan kunt U met hen contact opnemen of zelf bij de gemeente vragen wat de mogelijkheden voor een particulier zijn in deze.

Hondenpoep

Bij de dorpsraad komen er de laatste tijd steeds vaker klachten binnen over hondenpoep. Op de stoepen, in paadjes en brandgangen is regelmatig een drol te vinden. Binnen de bebouwde kom is het verplicht de hondenpoep op te ruimen, met uitzondering van de gebieden die aangewezen zijn als hondenuitlaatplaats. Wij hopen dat een ieder zijn verantwoordelijkheid neemt als eigenaar van een hond en deze uit laat op plaatsen die daar geschikt voor zijn.

Eindejaarsactiviteiten

Helaas kunnen we niets organiseren voor het einde van het jaar. Er komt dus geen wedstrijd. De Oranjevereniging kijkt nog of een lampionnenoptocht mogelijk is, maar ook dat is niet zeker.

We wensen U allen veel leesplezier, gezegende kerstdagen en een gezond 2021.

Willemien Hobo – Rooijens,
Dorpsraad Nederhemert

Onze kleinste Hèmertsen

Emily

15 SEPTEMBER 2020

ANTON, MICHELLA, SARAH EN LAURA VAN AALST

Veruonderd, denkbaar
en dolgelukkig zijn wij met de
geboorte van onze dochter en zusje

Emily

EMILY ROSA VAN AALST

20.09 uur 50 cm
3870 gram

GEBOREN UIT LIEFDE
KOSTBAARER DAN GOUD
EEN NIEUW LEVEN
AAN ONS TOEVERTROUWD

LIEKE

30.10.2020

In liefde ontvangen
met vreugde verwacht
heeft God ons verlangen
op Zijn tijd in vervulling gebracht.

LIEKE

Ik ben vernoemd naar mama's zus Lianne.

Gerben, Netty en Sem Dorrestijn
Korenbloemstraat 12
5317 NE Nederhemert
G: 06-17359875 / N: 06-46738220

LISA

13 november 2020

Met grote blijdschap geven wij u kennis
van de geboorte van een dochter en zusje

LISA

Geert en Liesbeth Bruygom
Jojanne
Ariane
Wijlen
Maarten

Molenstraat 81
5317 JE Nederhemert-Noord
0418-551228

Onze kleinste Hèmertsen

♥
Romy

intens gelukkig, dankbaar en blij
zijn wij met de geboorte van ons
lieve meisje

Romy

Andrina

28 september 2020
4860 gram 55 cm

WELKOM EN BEWONDER

KEES EN CARLA
BOTERBLOEMSTRAAT 52
5317 NH NEDERHEMERT
T. 0646216322 C. 0613805618

Zo klein,
zo lief,
zo bijzonder,
ens wonder!

Welkom ♥♥
BROERTJE

NOOIT MEER GEDACHT
NIET VAN DURVEN DROMEN
NOOIT MEER VERWACHT
SPONTAAN IN ONS MIDDEN GEKOMEN

Sem Nathan Beers

19.17 UUR
3250 GRAM
50 CM

YURI, ANOUK EN ZOË
MAASDIJK 28
5317 KR NEDERHEMERT
0681138291 - 0643222808

SEM

12 NOVEMBER 2020

Onze kleinste Hèmertsen

Marilyn

De Heere, Die leven gaf en leven spaarde,
verblijdde ons huwelijk met de geboorte
van een dochter en zusje

Adriana Arina

24 september 2020

Arjan Arinda Mattheijs en Gerjan van de Werken
Boterbloemstraat 32
5317 NH Nederhemert
0418-723005

Bezoek na een telefoontje vinden we fijn
maar mag dit s'morgens tijdens de kraamdagen,
of op ons kraamfeest zijn

Wij hopen ons kraamfeest te houden op
DV 12 december van 15:00 uur tot 17:00 uur
in het dorps huis de Gaarde
Schoolstraat 8 te Nederhemert
Wil je voor 1 december laten weten of jij/jullie komen ?

Mila

5.11.2020

Op mijn teentjes kijk
ik over het randje
van de wieg
Dag klein zusje ik
vind je lief!

Mila

52 cm

3310 gram

Zusje van Max

Mark van Vuren & Bianca Gouda
Ormelingsstraat 17
5317 JB Nederhemert

Onze kleinste Hèmertsen

Julia

30-11-2020

Julia

Johanne Gerline Wouline

30 november 2020
05:48 uur | 50 cm | 3320 gram

Gelukkige ouders Johan en José Koemans
Trotse zus Lina Koemans
Boterbloemstraat 31 | 5317 NH | Nederhemert
06-18443618 / 0636323239

U oog sien in die dieptes neer,
U 't my gebeente aanskou, o HEER,
toe ek, van mense ongemerk,
soos kunsborduursel fyn bewerk,
gemaak is in die aarde onder
'n toonbeeld van u skeppingswonder

Welkom lieve,

Charlotte

Teder, lief en nog zo klein.
Een stil moment om dankbaar te zijn.
Vol trots laten wij u horen,
Dat onze prachtige dochter en zusje Charlotte is geboren.

Charlotte

Cornelia Jannie
Charlotte is vernoemd naar Opa Kees en Oma Jannie Oomen

00:00 uur | 0000 gram | 00 cm.

Mathijs en Elizabeth
Mara IJzerman
Molenstraat 5317 JE
Nederhemert
Tel. M: 0646780103E: 0652294279

Zo klein als je bent
Zo groot is het wonder van het leven.
Niemand heeft je tot nu toe gekend.
Alleen Hij die jou heeft gegeven.

Zwerfvuil

Zwerfvuil

De Dorpsraad in Nederhemert heeft in samenwerking met de gemeente Zaltbommel zaterdagmorgen 3 oktober met 10 vrijwilligers zwerfvuil opgeruimd in het buitengebied van Nederhemert. In het dorp zelf ruimen de kinderen van basisschool "De Wegwijzer" het zwerfvuil op. Maar van enkele bewoners in ons

dorp kregen wij meldingen dat er veel zwerfvuil lag in het buitengebied en wij hebben als Dorpsraad daarop gereageerd door een zwerfvuilmorgen te organiseren. In de Dorpskrant kwam een oproep om zich aan te melden als vrijwilliger en daarop reageerden 10 vrijwilligers en dat was fijn. Ook enkele dorpsraadsleden hielpen mee. Vooral op de Waard, waar de visputten aan liggen, lag heel veel zwerfvuil, tot kapotte stoelen toe. Er wordt daar veel gevist, maar ook gelijk gebarbecued en picknicks gehouden, vooral afgelopen zomer. En men laat het afval gewoon liggen, niks mee naar huis nemen! Gerda Pruijsen, die soms dagelijks zwerfvuil ruimt en soms assistentie krijgt van haar man Ries, wil er wel wat over vertellen, want Gerda zit er vol van wat mensen en ook de jeugd aanrichten bij de putten en bij 't Boske door zwerfvuil achter te laten. Ze kan dat niet begrijpen. Gerda begon met de actie van de Dorpsraad al op vrijdagmiddag, ze was niet te houden! In het

Sterrebos trof ze een plastic zak aan met dode vogels: "Wie doet nu zo iets", was haar reactie en het is te begrijpen. Gerda vindt het verschrikkelijk dat zo iets gebeurt in onze mooie natuur. Want loop je door het Sterrebos, dat is toch fantastisch? Dat is puur genieten van de natuur. Lege blikjes bier, een kapotte tafel, een stoel, het wordt gewoon in onze mooie natuur gedumpt en de jeugd leeft zich uit bij strand 't Boske. Niemand ziet het toch? Gerda vertelt verder: "Op zaterdagmorgen 3 oktober kwamen wij bij elkaar in het dorps huis waar namens de dorpsraad Dirk Brugmans onder het genot van een bakje koffie of thee uitleg gaf wat de bedoeling was en de indeling bekend maakte waar de vrijwilligers zwerfvuil mochten opruimen. Vuilniszakken, knijpers, handschoenen en hesjes waren beschikbaar gesteld door de gemeente Zaltbommel en Richard Hak zorgde keurig dat al het materiaal op tijd aanwezig was. In een stromende regen gingen de vrijwilligers toch op pad, want men wilde zwerfvuil ophalen, hoe dan ook. Wij gaan eerst nog even terug naar de Waard en Gerda vertelde ons dat bij de visputten gewoon BBQ

wordt
gehouden
in de zomer en men doet gewoon ergens in de
bosjes hun behoefte, want wie ziet dat?

Vissers zitten in een tentje soms 3 dagen en
nachten lang en dan kun jij wel begrijpen dat
alles vol afval ligt, men ruimt niets op!

Als je de foto ziet waar Gerda en Ries staan met
naast hun Gert-Jan en Marja, die ook aan de
Maasdijk wonen bij de Waard en ook mee
hebben geholpen het zwerfvuil op te ruimen,
dan zie je een bak van een bus gedeeltelijk vol.
Dat was alleen al de opbrengst van zwerfvuil
ruimen op de Waard en bij 't Boske.
Maar ook op andere plaatsen werd zwerfvuil
opgeruimd. Rianne Vos en Kiki Kossmann
namen de Nieuwstraat tot tankstation Aalst
onder hun hoede en de Riemerstaat en de
Zietfortseweg. Daar lag ook best veel zwerfvuil.
Johnne-Marie van Loon en Evelyne van Wijk
werden bijgestaan door Danielle Verheij met
haar twee kinderen. Vele zakken vol werden
opgehaald door Dirk. Het zwerfvuil mocht voor
enkele dagen opgeslagen worden bij het

huis/schuur van Kiki Kossmann aan de
Maasdijk. Het was de moeite waard wat de
vrijwilligers die morgen opgehaald hebben.
Richard Hak, gemeente Zaltbommel, heeft alles
netjes op maandagmorgen opgehaald en hij
had er een hele
vracht aan!
In het voorjaar
van 2021
willen wij
deze actie
herhalen.

Dirk
Brugmans

Kattekwaad!!

Van twee verschillende schrijvers:

Kattenkwaad I

54 jaar geleden gebeurde.

Mijn zuster had een vriend. Zijn ouders vroegen mij een keer op visite te komen. Waarom niet? Dus eropaf, aan de koffie, gezellig, toen aan het bier. Ik had al snel in de gaten dat vader en zoon mij dronken wilden voeren. Als je iemand een plezier kunt doen, help je toch daaraan mee, want je aanstellen alsof het echt is, is niet zo moeilijk. Na enkele flesjes bleven zij aandringen dat ik meer moest drinken. Ik bleef weigeren want ik zei dat ik het al aardig in mijn benen voelde en dat ik nog met de brommer naar huis moest. Omdat ik wist dat na mij de zoon op de motor mijn zuster thuis moest brengen had ik mijn plan al klaar.

Toen ik een poosje later op stond deed ik net of ik niet al te vast op mijn benen stond. Ik zag ze glunderen. Naar buiten een beetje wiebelen en met de brommer een beetje slingeren. Toen ik een eind op weg was ben ik gestopt en gewacht tot de motor er aan kwam. Toen heb ik de brommer in de berm gelegd en ben zelf onderaan de dijk gaan zitten. Ik hoor mijn zuster nog roepen: "Dè is mun bruur, die is dood!". Later heeft die familie mij dat zeer kwalijk genomen. Het was ook zeer laf maar aanvankelijk hadden ze hier zelf om gevraagd.

Anoniem

Kattenkwaad II

Het is een jaar of 40 geleden. Ik was in de tienerleeftijd en er verschenen gegadigden op de 'vrienden en vriendinnenmarkt'.

Ook bij ons thuis.

Er was een jongen die wel heel vaak aan kwam waaien en mijn vader ging eens kijken wat voor vlees hij in de kuip had en besloot een geintje met hem uit te halen.

Op een avond zei hij: "De tillevisie is kapot. Dè manneke wat hier bekàant elken aovond komt, die werkt toch bij Philips in Eindhoven? Let hem es naar diën tilleviesie kijke. Misschien kan hij hem maken.

Het vriendje kwam 'toevallig' net die avond langs en werd geconfronteerd met het televisieprobleem door mijn vader. Hij trad onze keuken binnen. Bekeek het toestel van alle kanten. Draaide aan knoppen, schroefde hier en daar wat los en vast (dat kontoen nog), keek van aanvankelijk opgetogen dat hij wat mocht betekenen voor de familie, naar gaandeweg zeer bedrukt omdat hij het probleem niet kon vinden.

'Ik weet het niet, ik denk dat ik hem niet kan maken' sprak hij uiteindelijk uit.

Terloops merkte mijn vader op (die dit vooraf zo geregeld had):

"Heb je al naar de stekker gekeken..."

Nee, dat was hij vergeten.

En och...dié zat er niet in. 😊

Hij is daarna niet veel meer geweest...

Anoniem

Horeca in coronatijd

Een aantal ondernemers vertellen.

Horeca in coronatijd I

De BBQ-kampioen.

Misschien is het je wel opgevallen, je hebt onze bussen bijna niet zien rijden dit jaar. Door corona ligt ons werk volledig stil.

Van het verzorgen van feestjes, tot een complete BBQ bij jou thuis. Dit jaar ging dat helaas niet door.

En hoe vertel je de clubs en verenigingen die je al jaren sponsort dat het dit jaar even niet kan?

Wij zien het als een plicht van de ondernemer om lokaal zijn steentje bij te dragen. Helaas is dat in de huidige situatie niet mogelijk.

En wat moet je met alle tijd die je ineens over houdt? Hoe houd je de boel draaiende? En hoe houden we ons personeel in dienst?

Daar zijn we mee aan de slag gegaan.

Zoals velen weten hebben we jarenlang een ambachtelijke slagerij gerund, en dit hebben we weer opgepakt, maar dan online!

We verzenden pakketten door geheel Nederland.

Van het dagelijkse vlees tot luxe vlees voor op de kamado-barbecue.

We hebben het allemaal. We leveren alles bevroren uit, zo is er altijd voldoende voorraad en komt het vlees in goede conditie bij de klanten aan.

Daarbij hebben we hierdoor geen derving en kunnen we de prijzen laag houden.

Je kunt bij ons bestellen tot 11.00 uur dan heb je het dezelfde dag nog in huis.

Je mag het komen afhalen, we zijn van maandag t/m vrijdag iedere morgen aanwezig. Maar we bieden hier in de regio ook een bezorgservice aan. Vanaf € 30,- geven we het gratis coronaproof bij je af.

Op deze manier zorgen we er samen voor dat we deze tijd goed doorkomen en iedere dag een beetje werk hebben om de dagen mee te vullen. We wensen iedereen een bijzondere kerst met een heerlijk thuisdiner en een fijne jaarwisseling. Blijf gezond!

Smakelijke groet,
Familie Versluis

Horeca in coronatijd II

Dorpshuis 'De Gaarde'

Vanuit de dorpsraad kwam de vraag of ik een stukje wilde schrijven omtrent mijn belevenissen gedurende COVID-19. Ten tijde van het uitbreken van het virus had ik het dorpshuis zo'n anderhalf jaar in beheer. De eerste paar maanden waren natuurlijk even wennen, maar intussen draaide het goed. Totdat het bericht kwam dat we onze deuren tijdelijk moesten sluiten i.v.m. COVID-19. In eerste instantie hoop je dat je na een paar weken wel weer aan de gang mag, maar zoals we inmiddels allemaal weten, was dat helaas niet het geval.

Vanaf maart kwam de ene na de andere annulering binnen en in de weken dat we dicht waren, moesten we bedenken wat we nog wel konden doen en betekenen voor de gemeenschap. Uiteraard hebben we toen de nodige voorzorgsmaatregelen getroffen volgens de regels van het RIVM. Tussen de eerste en de tweede golf hebben we gelukkig nog een paar feestjes, vergaderingen e.d. kunnen draaien. Hierbij hielden we bij alles uiteraard 1,5 meter afstand aan. Dit was wel even wennen natuurlijk. Vooral het klaarzetten van de zaal duurde veel langer dan normaal.

Het was passen en meten om te bepalen hoeveel gasten er welkom waren met de 1,5 meter regel. Speciaal hiervoor hebben we een plattegrond op schaal gemaakt van de zaal en maquettes van tafels en stoelen.

Het is frustrerend als je er niet voor de verenigingen en klanten kunt zijn. Je mist bijvoorbeeld de gezelligheid van het Visserskoor op hun wekelijkse repetitieavond, je mist de feestjes en de vergaderingen, het praatje met je gasten. Het is vervelend dat je mensen die hun feest (zoals een verjaardag, kraamfeest of een huwelijksjubileum) willen vieren, niet kunt verwelkomen.

Gelukkig heb ik nog wel het één en ander voor o.a. CBS De Wegwijzer kunnen betekenen, o.a. vergadering, cursussen en het afscheid van groep 8 afgelopen zomer. Het dorpshuis bood voor hen gelukkig de ruimte om nog het een en ander te kunnen laten plaatsvinden. Het geeft een goed gevoel dat je in deze tijd anderen nog van dienst kunt zijn.

Tussen de eerste en de tweede golf hebben ook de senioren hun activiteiten nog kunnen uitvoeren. Wat was het moeilijk voor deze groep mensen om niet te mogen komen. Elke week

keken ze ernaar uit om naar het koersbal en beter bewegen (ouderengym) te kunnen en nu moest men thuis blijven. Ik hoop dat deze activiteiten snel weer hervat kunnen worden.

Hopelijk mogen we binnenkort weer kleine groepen ontvangen en mogen we ze weer voorzien van een hapje en een drankje. Ook op 1,5 meter afstand zijn er mogelijkheden om een vergadering, verjaardag, feestje e.d. te houden. Uiteraard met inachtneming van de maatregelen volgens het RIVM. Dus wanneer het weer kan, schroom niet en vraag naar de mogelijkheden. We staan voor u klaar!

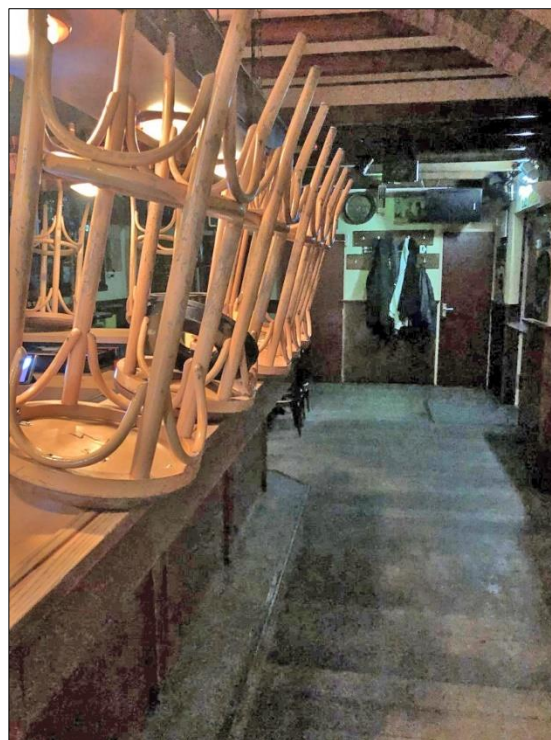
Horeca in coronatijd III

L & L

Wat betekent de lockdown tijdens deze

coronacrisis voor jullie, is de vraag. Vooral de eerste lockdown was ontzettend zoeken, want zoiets hebben we nog nooit eerder meegemaakt natuurlijk. Het café moest toen ineens dicht. Van een gezellig feest op zaterdag naar stilte op maandag. En een groot deel van de omzet viel weg, dus dat was wel even schrikken. Wat nu te doen? Gelukkig mocht de cafetaria nog open blijven voor afhalen, dus hadden we nog iets. Eerst voor een paar weken, maar het werden uiteindelijk 11 weken. Na 23 jaar hebben we natuurlijk wel wat vet op onze botten, maar dit is niet wat je als ondernemer wilt. Dus toen we weer beperkt open mochten met het café hadden we tenminste weer iets om handen, want de klusjes en het schilderwerk waren ondertussen ook wel afgerond.

Totdat de tweede lockdown kwam. Het verschil is dat je deze al aan ziet komen. De besmettingen nemen hard toe en dan weet je het eigenlijk al. Daar gaan we weer. Op het moment van schrijven hebben we net weer een persconferentie gehad en weten we dat het nog wel even gaat duren en niet hoeven te hopen op eerdere opening. De kans is zelfs aanwezig dat we dit jaar helemaal niet meer open gaan met ons café. Dus toch maar een beetje aan het kijken of we tijdelijk niet iets anders kunnen gaan doen. Want ook als we open mogen, zullen er de eerste maanden nog wel beperkingen gelden, totdat een vaccin zijn werk heeft gedaan. Gezondheid van de bevolking staat voorop, maar ook zakelijk gezien hopen we dit niet meer mee te hoeven maken.

Lo, Leny en René (L&L)

Nederhemerts bedrijf: Cab-in

Bedrijf in truckbekleding

cab-in.nl
TRUCKINTERIEURS

Wat mooi dat we de kans krijgen om eens te vertellen wie we zijn en wat we doen!

De naam Cab-in is ontstaan uit het samenvoegen van Cabine en Interieurs. Dat is waar we ons mee bezig houden! Cab-in.nl Truckinterieurs is sinds een jaar of 6 actief in het bekleden en aanpassen van truckinterieurs. En dan zou je denken: er zit toch een interieur in een vrachtwagen? Ja dat klopt, maar wij passen die aan naar wens van de klant. Om eens een indruk te krijgen van ons werk moet u zeker eens een kijkje nemen op onze website www.cab-in.nl.

We hebben door de jaren heen een grote klantengroep opgebouwd, zowel regionaal als

ook landelijk en ver daarbuiten. We hebben ook klanten in onder andere België, Duitsland,

Frankrijk, Italië, Zweden, Engeland en Ierland. De kwaliteit die we maken wordt dus

gewaardeerd. We leggen de lat hoog en willen alleen het allerbeste maken. Alles is volledig hand-made, dat is arbeidsintensief. We zijn met een mooi team van 8 enthousiaste mannen en vrouwen. Ieder heeft zijn/haar eigen specialiteit binnen het bedrijf. Zo hebben we een aantal monteurs, die zorg dragen voor de demontage en montage van de delen en de bekleding ervan. Verder hebben we twee dames die het confectie-werk uitvoeren in ons eigen atelier. Daarnaast hebben we iemand die verantwoordelijk is voor de website/webshop en de social media, zoals Instagram en Facebook. Dat laatste is een belangrijke factor, we hebben ca 15.000 volgers die onze projecten online bekijken. Zo komen we dus ook in contact met nieuwe klanten.

Sinds een jaar hebben we ook een shop en webshop, waar we volop truckaccessoires aanbieden, zoals poets- en onderhoudsmiddelen, luchtverfrissers, div. verlichting en gordijnsets. Daarnaast hebben we ook een zeer uitgebreide collectie met klompen van diverse merken zoals Strovels, Sika, EuroDan en instappers van GriSport. Verder hebben we daar een collectie met merchandise, zoals jassen, caps, mutsen en geurhangers voorzien van ons Cab-in.nl logo.

Bedankt namens team Cab-in.nl

Jacques Kuipers

Nederhemerts warenhuis: 't Kloske

Klein Warenhuis 't Kloske uit Nederhemert is volop in ontwikkeling. De complete dorpswinkel van Elias, Toos en (sinds april 2020) Ernst van Wijk heeft sinds kort een nieuwe frisse huisstijl. Bovendien heeft 't Kloske nu een spiksplinternieuwe website: www.tkloske.nl.

Ernst van Wijk startte in april in de winkel van zijn ouders net voordat premier Rutte zijn 'beruchte' coronatoespraak deed, waarin hij de intelligente lockdown aankondigde en winkels toch open mochten blijven. "Dat was wel even spannend, maar we zijn in de winkel direct aan de slag gegaan.

Ernst heeft een duidelijke visie waar hij met 't Kloske als dorpswinkel naartoe wil. We zijn volop met een nieuwe huisstijl bezig geweest en die is nu gelanceerd. Daarnaast hebben we nu een actuele website. Mooi, kleurrijk en overzichtelijk. Hierin kunnen we de winkel mooi online presenteren.

Moeder Toos begon zo'n dertig jaar geleden in de winkel met de verkoop van klosjes naaigaren en babykleden. Dat verklaart de naam en ons logo. Inmiddels is de winkel veel meer dan dat, daarom hebben we een nieuwe huisstijl ontwikkeld. In dezelfde stijl is ook een handige website gebouwd die nu online staat. Ook zijn we zeer actief op social media. We hebben een

trouwe groep volgers en het is daarom extra leuk om daar tijd en energie in te steken.

Vaste klanten hoeven niet bang te zijn dat alles gaat veranderen. Het gevoel van 't Kloske zal altijd blijven bestaan. Maar om over vijf of tien jaar nog te kunnen bestaan, willen we met de tijd meegroeien en aanpassingen doen. Hierin betrekken we onze klanten graag en vragen naar hun mening. Zo kwam bijvoorbeeld via een vraag op social media naar voren, dat de vertrouwde papieren stempelkaart toch de voorkeur had boven een digitaal spaarsysteem. Als klanten dat willen, dan doen we dat gewoon! Bij Klein Warenhuis 't Kloske vinden we dat klanten mee moeten bepalen hoe we de toekomst vorm gaan geven. Dat past bij ons.

In de toekomst willen we ook met een webshop gaan werken, maar nu is het vooral belangrijk dat we in kleine stapjes aanpassingen doen, zoals een nieuw kassa- en voorraad-beheersysteem. Ook kijken we naar de indeling van de winkel en hoe we ons assortiment nog meer kunnen actualiseren, zodat we onze klanten met onze producten en service nu en in de toekomst een totaalpakket kunnen (blijven) bieden.

Klein Warenhuis 't Kloske

Tuinstraat 27, Nederhemert

Nu ook online op www.tkloske.nl

info@tkloske.nl | 0418-552161 | 06-82541166

't Kloske
KLEIN WARENHUIS

Meer dan je denkt

Bedrijf in andere handen

Autobedrijf Gebroeders Oomen in andere handen.

Sinds 1969 is Autobedrijf Gebr. Oomen in Aalst een begrip in de regio. Het bedrijf wat Johan Oomen en Gerrit Oomen destijds hebben opgericht is in die 51 jaar behoorlijk met de tijd meegegaan. Nu wordt het bedrijf overgedragen aan de opvolgers.

Toen Johan 15 jaar was, ging hij al werken bij zijn broer Gerrit. Hij kwam later ook in de zaak van zijn broer en de naam van het bedrijf werd Autobedrijf Gebr. Oomen. Ruim 51 jaar heeft Johan in het bedrijf gewerkt, lief en leed meegemaakt, maar nu komt er een einde aan. Eind 2011 is Gerrit al gestopt met zijn werkzaamheden binnen het bedrijf. Maar ook Johan (66) heeft nu zijn pensioengerechtigde leeftijd behaald. Daarom willen Johan en tevens Anna, welke hier ook 41 jaar de administratieve taken binnen het bedrijf volbracht, per december 2020 stoppen.

Helemaal stoppen wil Johan nog niet. Hij wil graag nog betrokken blijven bij het bedrijf en op de achtergrond nog werkzaamheden blijven verrichten.

Toen in 2011 Gerrit ermee stopte, is William Verboom toegetreden binnen het bedrijf. Johan en William hebben het bedrijf gezamenlijk voortgezet. In 2018 is Leon v/d Werken toegetreden binnen het bedrijf.

William had voor zijn komst 6 jaar ervaring opgedaan als Technisch Specialist bij de Volkswagendealer.

Leon had voor zijn komst ruim 12 jaar ervaring opgedaan als Technisch Specialist bij Volvodealer in Zaltbommel.

Gezamenlijk hebben ze dus behoorlijk wat ervaring in deze branche voor een breed scala aan automerken. William houdt zich voornamelijk bezig met de werkzaamheden in de werkplaats. Leon houdt zich bezig met de in- en verkoop van auto's. Daarnaast houdt hij de website en de social-media kanalen up-to-date en is hij ook in de werkplaats nog actief.

Leon en William gaan het bedrijf nu overnemen. De naam Autobedrijf Gebroeders Oomen blijft bestaan, alleen "Gebroeders" ervoor verdwijnt. Door de jaren heen is er wel het één en ander veranderd. De auto's zijn door de jaren heen veel complexer geworden. Er zit veel meer techniek in de gemiddelde auto. Zeker aan veiligheidssystemen is er veel techniek toegevoegd door de jaren heen. Dit betekent veel met de computer werken om storingen op te lossen. Johan vraagt dan wel eens advies aan William of Leon, maar andersom is het soms ook zo. Want Johan heeft nog veel verstand van de echt oudere auto's en daar weet de jeugdige monteur soms weer iets minder van. Dus dan vragen ze advies aan Johan. "Er is werk genoeg in de garage", vertelt William: "Wij hebben een vaste klantenkring hier in Aalst en de omliggende dorpen. En toch hebben we ook klanten uit bijvoorbeeld Zandvoort, Ermelo, Katwijk en Oud-Beijerland. Die klanten hebben bij Garage Oomen verschillende auto's gekocht en zijn blijven 'hangen' voor reparatie of onderhoud. Dit is omdat het hen goed bevalt en de service echt goed is". "Dat is het warme gevoel van een dorpsgarage", vertelt Leon: "Want ook de koffie staat bij ons altijd klaar".

Veel zichtbaars gaat er niet veranderen bij Autobedrijf Oomen, alleen wordt alles meer gedigitaliseerd. Achter de schermen verandert er dus wel het één en ander. We gaan dus ook van de handgeschreven agenda naar een online planning. Zodat klanten zelf een afspraak op onze website kunnen maken, maar natuurlijk mag dat ook nog gewoon telefonisch. Ook zullen rekeningen in de toekomst vaak per mail verstuurd gaan worden naar onze klanten. Voor degene die de factuur gewoon per post willen ontvangen, blijft dat gewoon mogelijk.

“Vanwege de corona zal er geen afscheidsfeest voor Johan en Anna gehouden worden, maar wellicht kunnen wij dat later alsnog doen”.

Dirk Brugmans

Hèmerts dialect

Op z'n Hèmers...

We zitte alwer bijna aon ut end van ut joar, mèr dur was nie zo veul oan vond ik. Mee die Corona is ut nog mer afwaachte of ut nog wel een bietje leuk wordt de kommende tijd. D'n urste golf brochte we ut ur nog goed vanaaf hier in Hèmert, mèr mee de twedde golf zijn dur toch un hoop miense ziek geworde. Op dì moment kleurt de gemènte Bommel zelfs donkerrood op de kaart van Nèderlaand. Léet dè dan een biete oan ons eige of kun d'r niks oan doen? Tis te hopen dè ze gouw die spuit kloar hebben en alles wèr een bietje normaal wordt. We motte toch wel een bietje zuinig zijn op mekoare.

Wieste gij det'r heel veul keier zijn geboren in Hèmert? Ik hurde wel det'r over een paar joar een klas mee wel bijna 50 keier is. Dan zal de school toch ok nog wel motte goan verbouwe dink ik zo, want dè paast natuurlijk nooit. Hij klapt nou al bijna ut z'n voegen volgens mijn. Mèr dè is alleen mer gunstig war, wie de jeugd het, het de toekomst hek wellis geheurd of zoiets.

Nou las ik ok een stukske in de kraant dè de ziekewoagens hier bijna altijd te loat zijn. Ik vein ut un goeie zaak dè Geert Bok doarvur es flink aon de bel rammelt doar in Bommel. Want dè kan toch nie mèr in deuze tijd. Nou hebbe wij wel unne goeien brandweer die roazend snel is, mèr die kunne nie alles hè. Dan zette ze d'r mèr unne ambulance bij doar aon de Steenweg. We betoalen toch al zat.

Oh en nog un dingeske. Die rotzooi langs dun dijk en bij de Put enzo, dè is toch ok nie normaal. Tis mèr goed dè un paar miense ut opgeruimd hebben, want aandars doet niemand ut. Chapeau doarvur. Ge kunt oewe rommel toch gewoon wel in d'n prullenbak gooie of thuis in de container. Zukke miense motte ze gelijk unne flinke prent geeve.

Nou let un bietje op mekoare en ik hoop dè ge toch nog unne leuke Kerst het. En dè iedereen gewoon leuk en gezellig doet mee neijoar en de boel nie goat sloope.

Parel van de Bommelerwaard 🌿

Nieuwe bewoners van 't Eiland

Nieuwe bewoners op 't Eiland

Plotseling is het een komen en gaan geweest op het rustige Eiland. Maar liefst drie huizen kregen in de voorbije maanden nieuwe bewoners. De Dorpskrant ging eens langs bij deze nieuwe mensen en vroeg of ze zich voor wilden stellen aan de lezers.

Jan Kastelijn

Jaren woonden Betsie en Jan Kastelijn op Kasteellaan 14, bij de meesten van ons beter bekend als Huize Hamert. Het echtpaar runde in navolging van Betsies vader de speeltuin en zij droegen de koksmuts weer over aan zoon Richard. Na het overlijden van Betsie verhuisde Jan niet veel later naar Ammerzoden en toog Richard diep Brabant in. Maurice en Yvonne du Pont zijn sinds 18 juli de trotse nieuwe bewoners van Kasteellaan 14. "Samen hebben we vier kinderen die inmiddels allemaal het ouderlijk nest verlaten hebben. Maurice is werkzaam als Sales Manager en Yvonne is docent Beeldende Vorming, Techniek en Culturele en Kunstzinnige Vorming aan een VSO-school voor dove en slechthorende leerlingen en leerlingen met een taalontwikkelingsstoornis. Poeh, een hele mond vol, maar vreselijk leuk werk."

Droom

Yvonne werd geboren in Vught en op haar negende levensjaar verhuisde ze naar Herpt. Ze vertelt: "t Eiland ken ik al van jongs af aan. Schoolreisjes gingen naar de speeltuin, de avondvierdaagse deed de speeltuin aan en later ging ik met mijn kinderen naar de speeltuin en maakten we wandelingen op 't Eiland. Zelfs paaseieren zoeken met oma deden we hier. In 1999 leerde ik Maurice kennen en samen werd 't Eiland onze favoriete plek om met de honden te gaan wandelen. En altijd dachten we: als we hier toch eens zouden kunnen wonen. Toen het huis aan de Kasteellaan 14 te koop kwam, hebben we niet lang nagedacht en binnen twee dagen hadden we het gekocht. Die aankoop heeft een tijdje nodig gehad voordat we ons realiseerden dat het echt waar was. We konden het eerst gewoon niet geloven. Een droom die zomaar uitkomt!"

Gouden randje

"Met een verhuizing krijgen mensen vaak een nieuw ritme in hun leven. In ons geval werd wandelen op 't Eiland een stap uit de voordeur. En als kers op de taart; je hoeft niet naar huis, je mag gewoon blijven. Vrijdag is al omgedoopt tot Palingdag; die dag staat de palingboer bij de brug en dan denken we *Oh, alweer weekend!* Op vrijdag zeggen we tegen elkaar, *hé, alweer palingdag.*

We zijn nu Gelderlander in plaats van Brabander, ook al wonen we hemelsbreed 2 km van ons oude huis. Maar we voelen ons stiekem toch nog wel Brabander.

't Eiland is voor ons een magische plek om te wonen en elke dag heeft een gouden randje van genieten. Nu nog hard aan het werk om het huis te verbouwen maar wanneer dat klaar is, dan wordt het **alleen** maar genieten op "ons" mooie Eiland. Het huis, deze plek, voelt al wel een heel klein beetje van ons, vooral ook door de gemeenschap die ons zo hartelijk ontvangen heeft. En ook heel betrokken blijkt te zijn. We zijn echte geluksvogels!"

Van Kooten

Dan het huis dat voor veel lezers geassocieerd wordt met de familie Van Kooten. Het huis is jaren geleden prachtig gerestaureerd en bood een tijdlang onderdak aan het gezin van Petra en Robbert. Zij leefden volgens het idee van de Geefecconomie. Het gezin dat onlangs op Kasteellaan 12 is neergestreken, bestaat uit vijf personen. We laten de familie De Nooijer aan het woord:

“Ons gezin bestaat uit Leander (47), Marieke (48), Job (22), Coen (20), Liselotte (16) en een eigenwijze teckel genaamd Pomme. We noemen het hondje Pommerans op momenten dat ze stout is...

Leander is ondernemer in de logistieke IT-software. Marieke houdt zich graag bezig met het leren van Hebreeuws en is blij dat ze nu eindelijk voldoende ruimte heeft voor al haar boeken. Job is na afronding van zijn studie aan TU/E bezig om zijn Master Data Science te behalen aan JADS in Den Bosch. Coen studeert Maritieme Techniek aan het STC in Rotterdam en Liselotte zit in het eindexamenjaar HAVO. Zij volgt daarnaast de Young Musicians Academy, een vooropleiding aan het Conservatorium in Tilburg. Ze speelt waanzinnig mooi harp.

Vanuit Hendrik Ido Ambacht zijn wij ongeveer 13 jaar geleden verhuisd naar Wijk en Aalburg. Al tijdens de bouw van ons huis aldaar viel ons oog op een ‘opknappertje’ aan de Kasteellaan 12. Waar we toen slechts van konden dromen, blijkt nu opeens werkelijkheid te zijn. De hazen, konijnen en vogels geven ons het gevoel alsof we in een vakantieoord zijn. We hebben zelfs een ree in onze achtertuin gezien. We zijn zo blij om hier op ‘t Eiland te mogen wonen!”

“Niet alleen de omgeving is hier fantastisch. Ook de mensen op het Eiland die we tijdens onze eerste Eiland picknick ontmoet hebben,

maken het leven hier bijzonder. Ondertussen wonen we nu een aantal maanden aan de Kasteellaan en zijn we bezig om de laatste werkzaamheden aan het huis en de tuin af te ronden. Dat is best nog een flinke klus. Toch zijn we elke dag dankbaar dat wij op deze geweldige plek mogen wonen. De eenheid op het Eiland, zowel met de oude- als met de nieuwe Eilandbewoners, voelt als een warm bad. We hopen nog lang op deze plek te kunnen wonen!

Richard en Frencie

Het derde huis dat nieuwe bewoners mocht ontvangen staat ook aan de Kasteellaan. Heel veel jaren woonde hier de zoon van Jan en Betsie Kastelijn met zijn partner Frencie. Richard runde de Speeltuin als geen ander; zijn familie is meer dan 80 jaar beheerder geweest van deze unieke uitspanning. Zij beschouwden hun werkplek als hun tweede huiskamer; inmiddels wonen Richard en Frencie nabij Eindhoven. De nieuwe bewoners zijn Dennis Bolink en Roos Soetekouw; ze komen vanuit het drukke Amsterdam. Dennis werkt als Commercial Manager Northern Europe voor een groot Deens merk in de gaming sector. Hij is verantwoordelijk voor de Benelux, Nordics en UK waarbij hij zelf de verkoop doet in de Benelux en een klein team aanstuurt in de overige regio's.

Roos ontwerpt (interieur-) textiel onder haar eigen naam waarbij de focus ligt op het weven van textiel. Ze werkt in opdracht van commerciële klanten; zo heeft ze bijvoorbeeld meubel stofferingsstoffen ontworpen voor het restaurant van het Van der Valk hotel dat komend januari in Deventer zal openen. Daarnaast maakt ze onder haar eigen label creatiever werk en ‘schildert ze met garens’ zou je kunnen zeggen.

Van Amsterdam naar 't Eiland

“Eerlijk gezegd kenden we 't Eiland niet (we know, shame on us). Dennis (1987) komt uit een dorpje in Twente en is wel bekend met het leven buitenaf. Roos is (in 1984) in Amsterdam geboren en getogen. Daarom hebben we besloten eerst twee jaar een huis te huren voor we iets zouden kopen. We kwamen het huis online tegen en waren meteen verliefd op de locatie en de ruimte. Want de ruimte biedt ook de mogelijkheid om te klussen aan verschillende projecten en volop

te experimenteren met tuinieren. Hopelijk scharrelen hier binnenkort ook een paar gezellige kippen rond. Na het eerste bezoek aan deze plek wisten we dat we hier in ieder geval tijdelijk wilden wonen. Het weidse uitzicht, al het groen om het huis, we zijn enorme natuur- en wandelliefhebbers, dus we vinden het hier fantastisch! Tot nu toe vinden we het een geslaagd experiment!”

Coördinatie van dit drieluik: Henk Poelakker

Nieuwe bewoner van Noord

Nieuwe inwoner

Op een mooie woensdagmiddag in november zijn we op bezoek bij Frank Keijzer. U heeft hem vast wel een aantal keren zien klussen aan zijn woning in de Hophoven tijdens een rondje Hèmert. De laatste tijd wat vaker als eerst, maar toch zit Frank er al vanaf maart 2019. “In het begin zat ik veel in Utrecht, dus sliep ik hier eigenlijk alleen maar. Nu is mijn project afgelopen en door de corona-crisis zit ik tijdelijk zonder werk, waardoor ik vanaf maart veel aan het huis kon werken”.

Samen met zijn kat Cas was Frank op zoek naar rust, ruimte en groen. Geboren in Ridderkerk uit Brabantse ouders heeft hij voornamelijk in en rond Den Bosch gewoond. “Ik heb het hier heel goed naar mijn zin, het is een prachtig gebied en de mensen zijn heel vriendelijk. Wat mij opvalt is dat iedereen elkaar hier nog gedag zegt. Tijdens het verbouwen heb ik ook meer mensen kunnen leren kennen door een praatje te maken. Daarom doe ik ook graag boodschappen in het dorp”.

De bouwkundig ingenieur pakt het grondig aan. In november is het dak gedaan en dan moest er nog veel gebeuren, zeg maar gerust alles. En bij een huis uit 1885 kom je natuurlijk van alles tegen. Zo vertelt Frank dat de stroomvoorziening een grote wirwar was en de stroom op de verkeerde draad zat, er veel vocht

in het huis zat, de druk van de ketel zakte en het water de grond in leek te verdwijnen en de riolering een rommeltje was. “Vanuit mijn werk ben ik ook van het duurzaam bouwen. Helemaal energieneutraal zal bij dit huisje niet lukken, maar energievriendelijk zeker wel. Het is ook iets wat mijn interesse heeft, ook in mijn vrije tijd.”

Frank is nog een op zoek naar een vereniging of iets dergelijks om wat te gaan doen. Hij gaat graag een rondje (race-)fietsen, dus dat lijkt hem ook leuk om met een groepje te doen.

“Ik zou eigenlijk ook graag iets over de geschiedenis van het huis willen weten. Pas las ik ook zo’n leuk stukje over De Waag in de dorpskrant en ik hoop dat er iemand ook wat kan vertellen over dit huis.” Dus mocht er iemand iets over weten, spreek Frank gerust aan als hij weer aan het klussen is op Hophoven 1a.

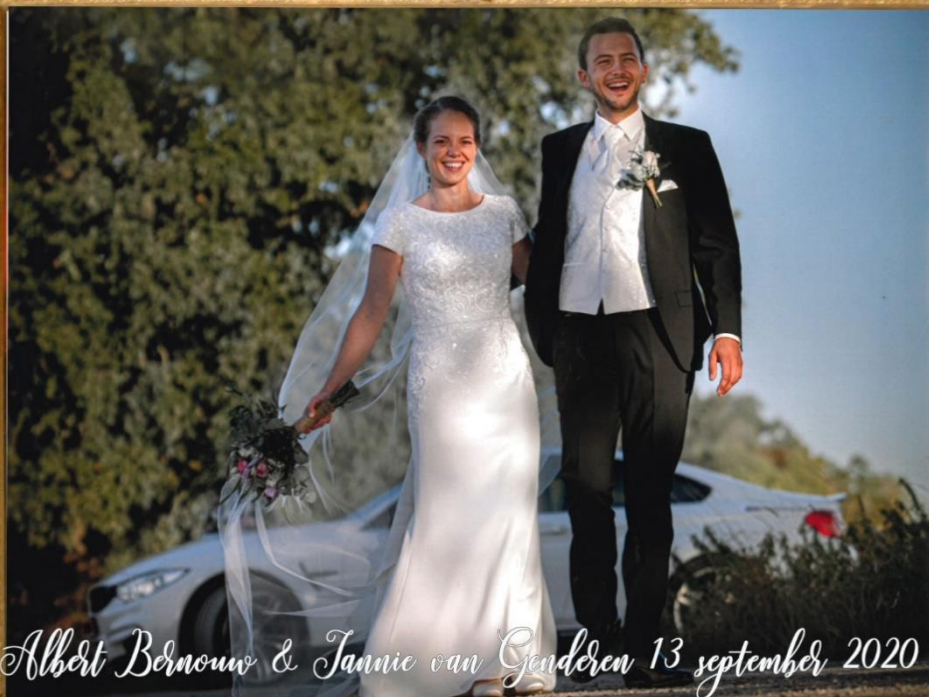

René van de Werken

Getrouwd! 🍀

Arie Wolfers & Joanne Verheij 11 september 2020

Albert Bernouw & Jannie van Genderen 13 september 2020

Getrouwd! 🍀

Getrouwd! 🍀

Roel van Dam & Dianne Kroon 13 november 2020

Daan Vos & Femke Jonkers 25 november 2020

Wat doe je voor werk?

Harmke van Ooijen: Werkt bij Woord en Daad

Door de redactie werd mij gevraagd iets te vertellen over mijn werk dus bij deze wil ik een poging wagen 😊. Ik werk al jarenlang bij stichting Woord en Daad als kwaliteitsmedewerker. En omdat er hier in ons dorp veel mensen zijn die Woord en Daad trouw steunen, is het misschien wel leuk om iets te lezen over het werk wat er achter de schermen op kantoor gebeurt. Ook de kinderen in ons dorp zijn al jong betrokken door de mooie acties en de sponsorkinderen die basisschool de Wegwijzer steunt, d.m.v. het geld voor het zendingsbusje. En wat te denken van de actieve vrijwilligers voor Woord en Daad in Nederhemert, denk o.a. aan de verkoop van postzegels en oliebollen door Anja van Diggelen e.a. Heel mooi dat Nederhemert zo ook aan onze medemensen ver weg denkt, die het in materieel opzicht en kansen in het leven voor opleiding, werk etc. meestal een stuk minder goed hebben dan wij!

Maar ik zal me eerst even voorstellen. Mijn naam is Harmke van Ooijen. Ik ben getrouwd met Jan-Willem, en moeder van Jesse, Tim, Thirsa, Joel en William. Nadat ik de Havo had gedaan en mijn diploma directiesecretaresse op zak had, heb ik eerst nog een tijdje bij m'n vader gewerkt in de computers en printers. Maar omdat ik toch ook wel graag iets verder wilde kijken dan alleen de Molenstraat, wees mijn

moeder mij op een goede dag een advertentie aan van stichting Woord en Daad waarin ze een directiesecretaresse vroegen. Nou dat leek me wel wat, Gorinchem was goed aan te rijden en best mooi eigenlijk om bij een goed

doel te werken waarbij je door je gewone werk toch een steentje bij kunt dragen aan een betere wereld. Dus

een sollicitatiebrief en twee gesprekken verder, was het zo ver en mocht ik bij Woord en Daad komen werken! Dat is nu inmiddels al 19 jaar geleden!

Dat had ik toen niet kunnen denken dat ik er zo lang zou blijven. Ik heb toen ik fulltime werkte verschillende dingen gedaan,

maar toen onze oudste 13 jaar geleden geboren werd wilde ik graag parttime gaan werken en heb ik gevraagd aan directeur Jan Lock of hij nog iets voor me had voor 1 of 2 dagen. Hij dacht dat kwaliteitsmedewerker wel wat voor mij was, want mijn collega die dat deed wilde er juist mee stoppen en wat anders gaan doen. Ik dacht: "Zou dat niet saai zijn, al die processen en procedures?" Toch maar uitgeprobeerd, en het is me alles meegevallen want ik doe dit werk nog steeds met veel plezier. Het is dus een baan van 1 dag in de week, en dat is goed te combineren met mijn gezin. Nu, in de coronatijd, is bij ons trouwens ook alles anders geworden. Sinds maart moeten we zoveel mogelijk thuis werken dus vandaar de foto achter mijn laptop gewoon bij ons in huis!

Voor degenen die Woord en Daad nog niet kennen, even in hoofdlijnen wie we zijn. Woord en Daad is een organisatie die vanuit christelijk perspectief mensen wereldwijd wil verbinden in de strijd tegen armoede en onrecht. Via onze programma's Agrarische ontwikkeling, Beleidsbeïnvloeding, Bewustwording, Duurzaam water, Onderwijs, Noodhulp en weerbaarheid en Werk en opleiding, werken we al 45 jaar aan duurzame verandering. We werken in 22 landen wereldwijd. Het grootste programma is Onderwijs. Dus dat kinderen naar school kunnen en ook elke dag een warme maaltijd krijgen op school. Mensen in Nederland kunnen een kind sponsoren, en krijgen dan jaarlijks foto's en brieven van het kind. Mocht u/je dit ook wel wat vinden, mail/bel gerust! Op onze website staat ook heel veel informatie, zie www.woordendaad.nl.

Maar wat doe ik dan precies als kwaliteitsmedewerker? Kwaliteit is natuurlijk zo'n breed begrip. Als stichting willen wij zo goed mogelijk omgaan met de giften die wij ontvangen en mogen besteden in ontwikkelingslanden. We hebben daarom een gedegen kwaliteitssysteem opgezet. Om dat ook te kunnen laten zien aan de buitenwereld, hebben we verschillende kwaliteitskeurmerken behaald: het CBF-keurmerk, de ISO 9001:2015 norm, de Partos norm en de Gouden Oor erkenning. Nog even iets over die buitenwereld: We vragen regelmatig subsidies aan bij het ministerie van Buitenlandse Zaken of bij andere grote donoren. Als je deze keurmerken niet hebt, zou je aanvraag onmiddellijk worden afgewezen. We hebben overigens voor hooguit 30% subsidies (om onafhankelijk te blijven), de rest van de giften komt van onze achterban. Voor deze keurmerken moeten er jaarlijks controles worden uitgevoerd (audits). De ISO en Partos-audits zijn aan elkaar gekoppeld, de Partos norm is namelijk een uitwerking van de ISO-norm voor ontwikkelingsorganisaties. De interne audits bij collega's voer ik zelf uit (nu gaat dat allemaal via Teams), en daarna maak ik er een rapportage van met actiepunten. En eens per jaar komen de externe auditors ons een of twee dagen aan de tand voelen. Ik plan dan alle gesprekken, doe het regelwerk eromheen en wordt natuurlijk zelf ook bevraagd. 😊 Aan de ene kant is zo'n dag wel spannend, maar we staan er ook heel open in dus als ze verbeterpunten hebben, kom maar

op! En de auditors zijn eigenlijk altijd wel heel tevreden over onze organisatie!

Het Gouden Oor is nog redelijk nieuw. Dit is een keurmerk voor het luisteren naar klanten, waar we al goed op scoorden maar dit proberen we ook steeds verder te verbeteren. Daarnaast hebben we een administratief handboek waarin alle processen, procedures en beleidsdocumenten een plaats hebben. Dit houd ik in samenwerking met alle betrokken collega's up-to-date. Ook coördineer ik de management review, dat is een vergadering waarin het kwaliteitssysteem centraal staat. Dit is altijd een hele klus om voor te bereiden, ik verzamel dan bijvoorbeeld leveranciers-beoordelingen, klanttevredenheidsgegevens, en informatie rondom realisatie van doelstellingen. En als laatste houd ik me bezig met de uitwerking van AVG (Algemene Verordening Gegevensbescherming). Deze EU-wet vraagt de gegevens en privacy van mensen te beschermen. Geen overbodige luxe als je alleen al denkt aan wat er bij de medewerkers van De Groot in Hedel allemaal gebeurt, omdat per ongeluk hun adresgegevens aan criminelen zijn gegeven! Ik zorg bijvoorbeeld dat de verwerkersovereenkomsten afgesloten zijn door collega's, registreer datalekken als het nodig is, denk mee met collega's over privacy in nieuwe softwarepakketten etc.

Dat was in een notendop alles over mijn werk. Altijd genoeg te doen dus! Mocht je hierop willen reageren of een vraag hebben, mail of bel dan gerust en bedankt voor jullie aandacht. 😊

Hartelijke groeten,
Harmke van Ooijen
(0418-551770 of

bijv. deze hulp
wordt
gerealiseerd.

**NOODHULP EN
WEERBAARHEID**

De overstroming verwoestte zijn leven. Pradesh leefde van de rijsttoegst, die door de overstroming in Bangladesh helemaal verwoest was. Pradesh pakte de kans om een nieuw, stevig huis te bouwen, waardoor hij ook weerbaar is bij een ramp in de toekomst.

h.vanooijen@woordendaad.nl)

Op excursie naar de bouw!

Groep 1b/2b

Wat waren ze enthousiast. De kinderen van groep 1-2B. Ze werkten over het thema: de bouw. Er werd van alles meegebracht naar school. Gereedschap uit de schuur van papa, spullen van het werk van papa, bouwmaterialen en zelfs een echte laser. Er was een opa die voor stenen zorgde. We kregen ook zakken cementpoeder. Een leerling bracht een cementmenger mee, dus konden we cement maken en echt een muurtje metselen.

En toen was het 6 oktober. De dag waar iedereen uit de klas naar uitkeek. We gingen op excursie! Naar een echt bouwbedrijf, een bouwplaats en een gereedschapshandel.

Om 9 uur arriveerden we bij bouwbedrijf G Vos. Dhr. Gerrit Vos stond ons al buiten op te wachten. Dat was mooi, want wij hadden een geheim gemaakt. We wisten dat Gerrit deze dag jarig was, dus de kinderen hadden allemaal een cadeautje voor hem meegebracht. We zongen verjaardagsliederen voor de jarige en riepen heel hard: Hoera! Daarna kreeg Gerrit twee bigshoppers en terwijl wij hem feliciteerden, vulden we de tassen met nootjes,

chocolade, mooie tekeningen enz. Wat een verrassing voor de jarige.

Daarna begonnen we gauw aan de excursie. Onze klas werd in vier groepjes verdeeld.

Eén groepje ging naar de werkplaats waar Leendert Struijk ons liet zien hoe al die ingewikkelde (computergestuurde) machines werkten. Hij liet zelfs zien hoe een kozijn gemaakt wordt.

Een ander groepje ging kijken bij de bouw van Leander en Ingeborg. Wat waren de stukadoors hard aan het werk. En ook de mannen van Gerrit Vos. Ze zaten helemaal bovenop de steiger en waren daar aan het metselen. De diti vonden we ook erg interessant.

Weer een ander groepje begon met pauze houden. En daar hoorde een mooi, lekker tompoesje bij tgv de verjaardag van Gerrit. Dat smaakte goed!

Groepje vier begon met een speurtocht op het terrein van G Vos. Wat een hoop materialen lagen daar klaar zeg! Toen alle kinderen alle onderdelen gedaan hadden, werden we nog verwend met een goodiebag van het bouwbedrijf. Echt heel erg leuk! Heel veel kinderen waren het erover eens: later worden zij bouwvakker.

Maar we waren nog niet klaar. We mochten nog ergens op bezoek komen. Bij

was er veel te zien in de winkel. En wat zo leuk was: we mochten overal aankomen! We pasten de handschoenen, zo konden we zien hoeveel ze groter waren dan onze hand. We voelden aan de diverse soorten schuurpapier en merkten toen dat de ene veel ruwer was dan de

andere. En we mochten proberen met hoeveel kinderen we in een speciekuip konden. We maakten een hele speurtocht, zowel op de boven- als

op de benedenverdieping van de zaak. Ook bij Op t Hof werden we verrast met drinken en wat lekkers.

Er wisten toen ook een aantal kinderen zeker: later gaan wij bij Op 't Hof werken. Van de firma kregen wij ook diverse verrassingen toen we naar huis gingen. Het was een hele mooie, leerzame morgen. Moe van alle indrukken, arriveerden wij om 11.30uur weer op school.

Bouwbedrijf G Vos en Gereedschapshandel op 't Hof: HARTELIJK DANK VOOR DEZE MOOIE MORGEN.

Groeten van groep 1-2B en juf Ria Bok

Voorschool Eigenwijs

Vijf ochtenden in de week staan wij bij de deur de kinderen op te wachten. We zien ze samen met vader of moeder het schoolplein op komen en ze kijken vrolijk en verwachtingsvol weer uit naar wat deze ochtend weer zal brengen.

Even nog een knuffel en dan gaan we naar binnen om onze jas en tas op te hangen aan de kapstok. Dan kan het echt gaan beginnen!

Er staan puzzels en spelletjes klaar op de tafel, liggen de poppen in de huishoek te wachten om opgepakt worden, ligt de houten trein nog onaangeroerd tot er een mooi spoor gelegd gaat worden en ook de zandtafel staat klaar om mee gespeeld te worden.

Er is zoveel te zien en te ontdekken!

We beginnen de dag met een mooi verhaal uit de Bijbel, maken een werkje, doen een activiteit in de kring, spelen in de klas met het ontwikkelingsmateriaal en halen ook nog even een frisse neus tijdens het buiten spelen.

Aan het einde van de ochtend zwaaien we elkaar gedag en hopen we op een volgende keer!

Op de Voorschool zijn alle kinderen in de leeftijd van 2½ - 4 jaar welkom. Alle kinderen komen 2 dagdelen, in de ochtend, naar school.

In de Voorschool wordt aandacht gegeven aan taalontwikkeling d.m.v. een specifieke peutermethode ('Doe meer met Bas'). Op deze manier willen we de kinderen, voordat ze naar de basisschool gaan, op speelse wijze vaardigheden mee geven en werken aan de taalontwikkeling. Ook staan de andere ontwikkelingsgebieden centraal. Problemen worden zo vroeg mogelijk gesignaleerd en aangepakt.

De kinderen mogen naar de Voorschool m.i.v. de maand volgend op hun verjaardag. Bij kinderen van 2½ mogen ze naar school in de maand volgend op de maand dat ze 2½ jaar zijn geworden. De kinderen die zijn aangemeld krijgen van tevoren een uitnodiging.

De Voorschool valt niet binnen het basisonderwijs en is daarom niet gratis. De bijdrage van de ouders kan alleen via een automatisch incasso per bank worden overgemaakt. Een kind is pas definitief ingeschreven als de ouders het contract tussen hen en de Voorschool hebben ondertekend. Met deze overeenkomst kunnen de ouders subsidie aanvragen bij de overheid. Dat kan Kinderopvangtoeslag (via de belastingdienst) zijn of Peutertoeslag (via de Gemeente Zaltbommel). Alle inwoners met peuters vanaf

2½ jaar die gebruik maken van het aanbod op een geregistreerde instelling in onze gemeente ontvangen afhankelijk van hun inkomen toeslag.

Werkende ouders vragen kinderopvangtoeslag aan bij de belastingdienst. Ouders die NIET in aanmerking komen voor kinderopvangtoeslag vragen peutertoeslag aan bij de gemeente. Hoe werkt kinderopvangtoeslag? Werkende of studerende ouders kunnen kinderopvangtoeslag aanvragen waarmee ze een deel van de kosten van het aanbod voor peuters terug kunnen krijgen. Of u recht hebt op kinderopvangtoeslag kunt u zien op www.toeslagen.nl.

Hoe werkt peutertoeslag? Ouders die niet in aanmerking komen voor kinderopvangtoeslag en dat met een inkomensverklaring van de belastingdienst kunnen aantonen, kunnen peutertoeslag aanvragen bij de gemeente, waarmee ze een deel van de kosten van het aanbod voor peuters terug kunnen krijgen. De hoogte van de toeslag is afhankelijk van de hoogte van uw inkomen. U kunt peutertoeslag aanvragen via www.zaltbommel.nl.

Op onze website kunt u een tabel vinden waar staat op hoeveel toeslag u recht heeft in het jaar 2021. Ook vindt u daar allerlei informatie over onze Voorschool.

Dus neem vooral een kijkje op onze website: www.voorschooleigenwijs.nl

Ponystal "Het Vossenhol"

Ponystal "Het vossenhol"

Een stukje voor de dorpskrant over onze ponystal 'Het Vossenhol'.

De naam van onze ponystal leidt af van onze achternaam Vos. Bij ons op het huis staat dan ook de naam 'Het Vossenhol'.

We delen onze hobby eigenlijk met het hele gezin en hebben dat denk ik meegekregen van onze vader en opa, die vroeger ook altijd al paarden en/of pony's heeft gehad. Daar werd dan ook wel mee gereden onder het zadel, of aangespannen in 1 of 2-span voor de wagen. Toen we getrouwd zijn hadden we Haflingers waarmee gefokt en ook aangespannen mee gereden werd.

Rita vond de pony's ook wel een leuke hobby en bezigheid, dus van het één kwam het ander. Ze zei: "Zullen we niet een paar van die kleinere pony's aanschaffen?" Dat was ook leuk voor de kinderen die toen wat kleiner waren. Dus zo heeft de Shetland pony intrede gedaan in ons gezin.

We hadden 2 leuke Shetlanders aangekocht en gingen er mee naar de keuring. Ze worden dan gewassen, geborsteld, gekamd, geknipt,

geschoren, vlechtjes en staartjes gemaakt, bekapt en dan nog goed getraind om mooi voor de dag te komen. Allemaal hebben we daarin een taak en dat is altijd best gezellig! Aangezien met deze pony's niet de gewenste resultaten werden behaald en de kinderen wat groter werden en het ook leuk vonden om mee naar keuringen te gaan, werden bij een paar goede fokstallen in Nederland wat pony's aangekocht.

Met deze pony's hebben we door de jaren heen een mooie ponystal opgebouwd. De afgelopen jaren kunnen we toch aardig meedoen op keuringen. We zijn dan ook wel verschillende keren kampioen geweest met onze eigen gefokte pony's!

Afgelopen hengstenkeuring, januari 2020, werd onze hengst Edgar nog Reserve-Kampioen van Nederland. Deze hengst gebruiken wij voor onze eigen fokmerries, maar is ook beschikbaar voor collega fokkers, die ook een mooi veulentje willen bij hun pony. Want wat is er mooier dan in het voorjaar zo'n mooi veulen te zien dartelen

in de wei? Je zult je misschien afvragen: Waar wordt nu eigenlijk naar gekeken bij zo'n keuring? Er wordt gekeken naar de bewegingen van de pony, stap en draf, de beenstand, type en bouw van het lichaam en het totale plaatje bij elkaar.

In de zomer van juni t/m november zijn er op verschillende plaatsen in Nederland van die exterieur keuringen. Wij bezoeken met onze pony's zo'n 4 á 5 keuringen per jaar. We gaan dan met ons hele gezin, en maken er dan een gezellig dagje uit van.

Doordat er elk voorjaar weer veulens geboren worden, krijg je ook weleens pony's teveel, en moet er dan toch wat verkocht gaan worden. Zo kwam het dat een paar jaar geleden prinses Margarita op de stoep stond om een brave pony te kopen voor haar kinderen. We zijn, toen de koop gesloten was, de pony op landgoed De Horsten in Wassenaar wezen brengen (toch leuk om een keer mee te maken).

Zo krijg je door de jaren heen steeds meer contacten tot zelfs in het buitenland. We hebben namelijk in het verleden en recent pony's

verkocht naar België, Duitsland, Engeland, Frankrijk en Polen.

Je zult je misschien wel afvragen waar hebben ze die pony's nu allemaal lopen? Onze pony's grazen in de Heuf, vanaf de dijk heel goed te zien, bij Mieke en Bas Keijnemans (waar we dan ook veel aan te danken hebben). Mieke houdt in het voorjaar ook een oogje in het zeil als er veulentjes geboren moeten worden. Dan krijgen we soms een telefoontje als het zover is! Ook lopen ze nog op wat andere perceeltjes in Nederhemert en Wellseind en in de winter mogen de pony's overwinteren bij Jacob van Wijk aan de Riemerstraat.

Het allermooiste zou natuurlijk zijn als je de pony's bij je eigen achter het huis had lopen. Maar dat gaat helaas nu niet. Maar wie weet komt er nog eens een huisje met een stukje land op ons pad bij gezondheid!

Maar nu genieten we er ook van natuurlijk, met ons hele gezin en met onze collega fokkers uit Nederhemert en omstreken.

Allen een hartelijke groet van Familie Vos
"Stal Het Vossenhol"

De familie Smits

Met de beschrijving van de familie Smits begeef ik mij op een terrein dat al uitvoerig is beschreven door Rien Smits, beter bekend als 'Rien van 't vaer' die in de jaren zestig van de 20e eeuw zijn vader Jap Smits opvolgde als veerman en café-houder. Persoonlijk heb ik heel veel herinneringen aan Rien omdat ik met Adriaan van Ooijen een aantal jaren 'knecht' was op het veer bij Rien en hielp met het verhuuren van de visbootjes en meevoer op de veerboot. Die jaren waren de laatste twee dat ik in Hemert nog op de lagere school (de basisschool) zat. Ik was toen graag op en bij het water hoewel ik geen slag kon zwemmen. Vandaar dat mijn moeder er in het begin een gloeiende hekel aan had dat ik 'dweilde' bij het veer. Een keer haalde ze mij met de nodige herrie naar huis. Later is zij dat blijkbaar overgestapt met de gedachte 'hij wil toch niet anders' en had ik dus de vrije hand.

Toen mijn mulotijd was begonnen, ging de liefde voor het veer langzaamaan over. In die tijd overleed de vader van Adriaan plotseling en verdween ook hij van het veer uit het gezicht van Rien en Aart van Ooijen, die toen werknemer bij Rien was. Later verruilde Aart het veer met steenfabriek 'De Rijswaard' waar hij jaren als stoker heeft gewerkt.

Maar goed, de Smitskes. Jap Smits was een neef van mijn moeder. Mijn oma Anna was nl. een zus van 'tante Toon', de moeder van Jap en Tonie. Laatstgenoemde was de vrijgezelle broer van Jap en hij roeide ons vaak over als wij naar de familie Knoop gingen. Tonie had een eigenaardige manier van roeien: hij sopte meer met de riemen dan hij eraan trok. Jap was naar mijn inschatting meer veerman dan Tonie. Hij zeilde vroeger bij stormweer met de veerboot over, vertelde mijn moeder vaak. Bij zo'n gelegenheid zette Jap zijn pet achterstevoren op zijn hoofd, met de klep naar achteren dus. Bij heel hoog water meerde hij aan bij de Eilandse Bol, dicht bij het kasteel.

De oudste broer van Jap Smits was Hen (de booi), houder van het postkantoor op het Molenpad en brievenbesteller. Wie Hen was en hoe de post toen allemaal in zijn werk ging, heeft Marius Vos (Mas de post) in de dorpskrant van maart uit de doeken gedaan. Dus laat ik het alleen bij deze vermelding over Hen.

Nog een andere broer van Jap is Marinus (Rieneke de booi). Hij woonde aan het Boveneind (Maasdijk 10). Ik heb alleen zijn zoon Bert goed gekend. 'Bert van Rienekes' had als hobby het aanleggen van elektriciteit. Hij had nog drie broers van wie er twee jong zijn overleden. In Den Haag heeft zijn broer Cornelis Pieter gewoond. Die overleed ook jong (43 jr).

Wij kijken verder in het gezin van 'tante Toon'. Er was ook een zoon die Peter heette. Hij was getrouwd met Willemijntje Sprong en zij kregen zeven kinderen, waaronder Hendrikus (Henk den bakker). In Hardinxveld kwam ik een tijdje geleden een zoon van een zus van Henk - Mijntje - tegen. Hij heet met zijn achternaam Van Wijngaarden, zijn voornaam ben ik kwijt. De jongste zus van Henk heette Burgje, dat is echt een bijzondere voornaam!

Verder heb ik Hendrik Smits goed gekend, hij was een neef van Jap Smits en getrouwd met Cornelia Bruigom. Hendrik kluste na zijn pensioen vaak in het dorp, hij tuinierde bijv. bij ds. Veldjesgraaf.

De Smitskes stammen oorspronkelijk uit Maastricht en later uit Grave. In Hedel woont ook nog een tak (de schilders).

Hun naam verradert al hun beroep: zij waren heel vroeger smid. Omdat Rien Smits dus al veel heeft opgediept over zijn familie, houd ik het hierbij.

Jan van Wijk

Veertig jaar getrouwd I 🌿

24 september 2020

**Arie en Koosje van der
Vliet
40 jaar getrouwd.**

Veertig jaar getrouwd II

Jeroen en Hanny Veldhuizen

Op een morgen half oktober breng ik een bezoek bij Jeroen (61) en Hannie (60) Veldhuizen die in de Boterbloemstraat 4 wonen. Het echtpaar was 15 oktober 40 jaar getrouwd. Ik werd daar hartelijk ontvangen. Twee kleinkinderen (ze hebben drie kleinkinderen) zitten aan tafel spelletjes te doen met opa en oma, want het was herfstvakantie. Jeroen en Hannie hebben 2 kinderen: Martijn en Lennart, die in Ammerzoden en in Well wonen, dus lekker dicht bij hun ouders. Het echtpaar is opgegroeid in Woerden en zijn daar ook getrouwd. Hun huwelijk werd kerkelijk ingezegend door ds. Schrijver, Hervormd predikant in Woerden. Hannie vertelt dat het die dag prachtig weer was. De zon scheen en er zijn mooie foto's gemaakt van hun huwelijksdag. Enkele maanden na de huwelijksdag verhuist het echtpaar naar Nederhemert. Jeroen was leerkracht op de basisschool in Kerkwijk. In die tijd was het moeilijk om een baan in het onderwijs te vinden. Een baan vinden in Woerden of omgeving was uitgesloten. Jeroen en Hannie kwamen door zijn werk in Kerkwijk automatisch in aanmerking voor een huis in de gemeente Kerkwijk en dat werd de Korenbloemstraat in ons dorp. De huizen daar waren net in aanbouw en Jeroen en Hannie waren samen met Gerrit en Frieda Vos de 1^e bewoners in die straat. De kennismaking met elkaar was al snel een feit: Kerst 1980.

“Maar,” vertelt Jeroen verder: “Het was in de eerste weken behelpen, want er was nog geen straatverlichting, dus het waren donkere avonden en nachten in de Korenbloemstraat. We hebben bovendien maanden moeten wachten op een telefoonaansluiting. In 1994 zijn we verhuisd naar de Boterbloemstraat, waar we nog steeds wonen. Toen wij daar nog maar kort woonden moesten wij evacueren, in 1995, want het water zou komen in de Bommelerwaard. Wij kwamen weer even terug in ons ouderlijk huis in Woerden. Daar was het veilig. Jeroen is altijd werkzaam geweest in het onderwijs, al 41 jaar lang, maar is nu het afbouwen. Jeroen is werkzaam geweest in Kerkwijk, Nieuwegein, Well, Nederhemert (op de Vogelvlucht), Everdingen en Beesd. In Beesd is Jeroen nu ook alweer 21 jaar werkzaam. Dat hij eerder gaat stoppen met werken heeft ook wel met zijn gezondheid te maken. Hobby's heeft hij ook: hij is voorzitter van Hamarithi en voorzitter van de Dorpshuiscommissie De Gaarde in Nederhemert. En Jeroen leidt regelmatig op zondagmorgen de kindernevendiensten in de Hervormde Gemeente Well/Ammerzoden.

Voor al zijn vrijwilligerswerk heeft Jeroen op vrijdag 24 april van dit jaar een Koninklijke Onderscheiding gekregen en werd benoemd tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau. Hoe de burgemeester op ludieke wijze inbrak in de

teamvergadering op zijn school in Beesd staat uitgebreid beschreven in Dorpskrant 3 van jaargang nr. 8.

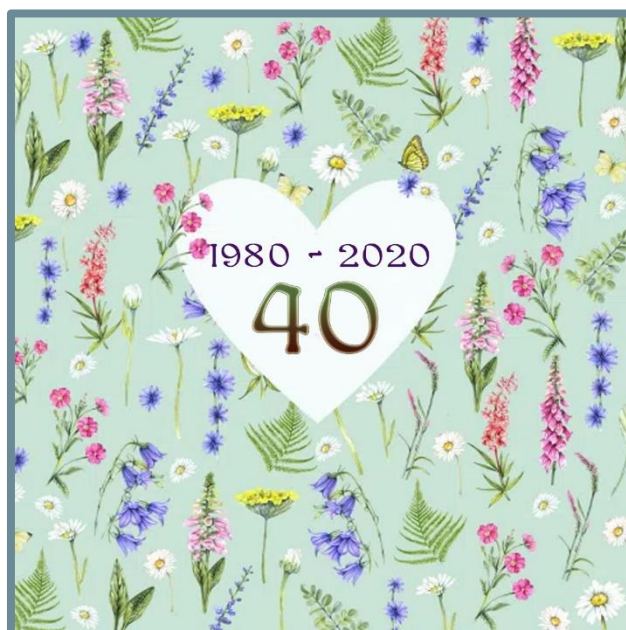
Toen ik op die morgen in oktober bij het huis van Jeroen en Hannie aan kwam lopen zag in daar een prachtige motor staan en daar gaat Jeroen geregeld een ritje mee rijden. Geen lange afstanden hoor, gewoon soms woon-werkverkeer naar school en soms familiebezoek. "Op de motor heb je geen last van files", vertelde hij me. Maar zijn vrouw Hannie rijdt nooit met Jeroen mee en dat ligt volgens mij aan de rijstijl van Jeroen! Hannie is ook werkzaam in het onderwijs en geeft les op een school in Leerdam. Ze heeft 40 jaar geleden als OK-assistente gewerkt in het militair hospitaal in Utrecht. Later is ze Nederlands gaan studeren en kwam in het onderwijs terecht. "Ik heb niet zo vaak gewisseld van school hoor als Jeroen," zegt Hannie. Ze vertelde dat ze ook gaat stoppen met lesgeven. Samen hopen ze nog te genieten van hun vrijheid en vrije tijd.

Hannie is erg sportief, je komt haar regelmatig tegen op de fiets in en buiten ons dorp, want dat doet ze heel graag. Ze heeft verschillende keren met haar zus lange fietstochten gemaakt in Frankrijk, Oostenrijk en Spanje. Jeroen volgt dan met de auto en de tent. Koken met een kookclubje doet ze ook graag. Maar door de corona ligt dat nu ook stil. Lezen is ook een hobby van haar en samen met Jeroen en de kinderen geniet ze elk jaar van de wintersportvakanties. De laatste keer bracht

Hannie het er niet zo best vanaf, want ze brak haar heup tijdens een val in het wintersportgebied. Het gaat gelukkig weer goed met haar. Het is een dubbele familie waar Jeroen en Hannie in terecht gekomen zijn. Een broer van Jeroen is getrouwd met een zus van Hannie. De twee families woonden vroeger in Woerden in een straat tegenover elkaar... en ja, van het een kwam het ander! Jeroen vertelt: "Ondanks dat ik vaak van baan veranderd ben, zijn wij altijd in Nederhemert blijven wonen, want dit dorp bevalt ons goed. We hebben hier vrienden gemaakt en de contacten met de mensen in het dorp zijn prima." Alleen de Hèmmerse taal hebben Jeroen en Hannie niet onder de knie gekregen Sommige woorden die wij als echte Hèmersers zeggen, kunnen zij niet met de juiste tongval uitspreken, zoals Rooie Kool. Hannie vertelt dat ze ontdekt heeft dat het Hèmmerse dialect een eigen grammatica heeft die afwijkt van het standaard Nederlands: het werkwoord 'poten' wordt in Hèmert anders uitgesproken dan het zelfstandige naamwoord 'poten' (van tafelpoten). Ja, zulke taalweetjes krijgen wij te horen als we een artikel schrijven over twee mensen die in het onderwijs werkzaam zijn!!

Feest is er niet geweest in deze coronatijd. De kinderen en kleinkinderen zijn natuurlijk wel gekomen met cadeautjes en een verrassingsbox. Verder hebben Jeroen en Hannie veel kaarten en bloemen ontvangen. Zo was het toch een feestelijke dag geworden.

Dirk Brugmans

Prestigieuze prijs voor ISO-group

Een prestigieuze prijs voor de ISO-group!

Er is mij gevraagd om een stukje in de dorpskrant te schrijven over ISO-Group. Mede naar aanleiding van een prestigieuze prijs die

we als ISO Groep hebben gewonnen tijdens de 2-jaarlijkse internationale tuinbouwbeurs Greentech in Amsterdam.

Tijdens deze beurs, die in de RAI wordt gehouden, kunnen de deelnemende bedrijven meedoen om in aanmerking te komen voor de innovatieprijs. Deze prijs wordt uitgereikt aan de meest innovatieve vernieuwende technologie die voor een verbetering kan zorgen binnen de tuinbouw. Dit jaar hebben wij ook meegedaan met onze nieuw ontwikkelde sorteermachine de ISO-Grade-8000. Het ontwikkelen van een dergelijk vernieuwend en technisch hoogstaand concept vergt een behoorlijke inspanning en tijd. Uiteindelijk zijn onze inspanningen beloond met deze prijs. Daar zijn we natuurlijk erg trots op.

Omdat ISO-Group van origine een Hèmerts bedrijf is, in het kort iets over de ontstaansgeschiedenis en de aard van het bedrijf. ISO-Group, destijds ISO-Groep

machinebouw is in 2002 opgericht door Piet Oomen, bij de meeste dorpsbewoners wel bekend. Het doel van Piet was om in de Bommelerwaard een bijdrage te leveren aan de werkgelegenheid. Vanaf die tijd ben ik bij het bedrijf betrokken. Een bedrijf met een Hèmertse mentaliteit van "willen is kunnen". We zijn gestart met het productierijp maken van de plantmachine, de RoBoPlant. Hiervoor werd een pand gehuurd in Wijk en Aalburg. In die tijd telde het bedrijf zo ongeveer 5 personeelsleden. De plantmachine werd al snel een succes zodat gezocht moest worden naar

een grotere locatie. Die werd gevonden in het pand van de voormalige Silca in Gameren.

Door de groei van het personeelsbestand en de zorg voor de continuïteit van het bedrijf hebben we ons toegelegd op het ontwikkelen van machines in de tuinbouwsector. Helaas viel de vraag naar machines met het invallen van de crisis in 2008 vrijwel helemaal weg. Om als bedrijf te kunnen overleven realiseerden we ons dat het ontwikkelen van machines die zich zowel in de tuinbouw en in de machinebouw onderscheiden eigenlijk de enige optie was. We zijn toen begonnen met het ontwikkelen van een steksteekmachine waarbij we gebruik maakten van robots en vision (camera) technieken. Als ISO Group hadden we het voorrecht dat we na de nodige tegenslagen als eerste machinebouwer de markt met deze machine konden bedienen. Doordat we het eerste bedrijf waren met dit type machine (en nu nog vrijwel het enige) hebben we van dit type machine er al zo'n 300 wereldwijd mogen leveren. Door goed te luisteren naar onze klanten en andere kwekers hebben we inmiddels veel kennis opgebouwd van het steksteken en sorteren van plantjes. Deze kennis proberen we praktisch toe te passen in het ontwikkelen van nieuwe technologisch hoogstaande machines. Op dit moment kunnen we zo'n 20 verschillende typen machines aanbieden. Daarbij valt te denken aan steksteekrobots, sorteermachines, entrobots enz. In korte tijd zijn we als klein Hèmerts bedrijf uitgegroeid tot een toonaangevende wereldwijde machinebouwer in de tuinbouwsector.

Na het vertrek van Piet Oomen in 2016 heeft neef Wim van der Meijden het stokje overgenomen. Inmiddels zijn we gegroeid naar zo'n 50 collega's die werkzaam zijn in de verkoop, productie, service en niet te vergeten de eigen ontwikkelafdeling van ISO-Group. Deze laatstgenoemde afdeling bestaat uit 6 mensen die niets anders doen dan nieuwe machines en software bedenken en maken. Ik heb het voorrecht om aan deze afdeling leiding te mogen geven en ben vanuit die functie

verantwoordelijk voor het ontwikkelen van nieuwe technieken voor de tuinbouw.

De nieuwe sorteermachine waar we de prijs mee gewonnen hebben, is één van de laatste ontwikkelingen. Op zich is een sorteermachine in de tuinbouw niet nieuw omdat die al jarenlang gebruikt wordt. De sorteermachine die we ontwikkeld hebben is daarom ook geen standaard machine. Met deze machine sorteren we de planten met geavanceerde camera- en robottechnieken. Eerst wordt met meerdere camera's een 3d-model van de plant

gemaakt, die we daarna analyseren door middel van AI-software. 'AI' is de afkorting voor Artificial Intelligence of in het Nederlands Kunstmatige Intelligentie. Dit is in software-land nog vrij nieuw. Deze software is gedeeltelijk zelflerend en kan na verloop van tijd dingen gaan herkennen. Hoe meer de kweker het systeem leert (inleren noemen we dat), hoe beter de machine de planten zal herkennen en sorteren. De machine herkent en meet bijvoorbeeld bladvolume, steeldikte, steellengte of aantal bladeren enz. De kweker kan ook het systeem leren om bijzondere dingen te herkennen die hij belangrijk vindt, bijvoorbeeld afwijkende bladkleur, plantziektes, vergroeiingen of andere bijzonderheden. De planten worden met robots gesorteerd in verschillende sorteringen en er wordt per plant geregistreerd waar hij door de robot in de tray is gezet. Dit gaat met een snelheid van wel 8000 planten per uur. De kweker kan later door middel van de opgeslagen data zijn processen optimaliseren. Ook hebben we over het design van de machine goed nagedacht en het resultaat mag er zijn. Al deze zaken bij elkaar maken dat het een vernieuwende machine is. Ook de jury kwam gelukkig tot deze conclusie. Inmiddels hebben we al een aantal van deze machines gebouwd en wereldwijd verkocht.

We stellen het zeer op prijs dat we via de dorpskrant wat meer over "ons" bedrijf konden vertellen. Een internationaal bedrijf met een échte Hèmertse cultuur, waar uiteraard een behoorlijk aantal Hèmertsen werken. Regelmatig ontstaan er, meestal vanwege groei, vacatures. Wie van techniek houdt, is van harte welkom om zijn of haar licht op te komen steken. Voor wie meer wil weten over ons bedrijf, of de machines eens goed wil bekijken, die kan terecht op de website www.isogroup.nl.

Wim Struijk

Hèmertse hobby's: Thuisbakker!

Artje van Wijk: Een stukje over een mooie hobby.

Aangezien ik meerdere hobby's heb, zoals kleding naaien en leuke kadoverpakkingen en kadokaarten maken, zal ik jullie wat gaan vertellen over mijn allerleukste hobby en dat is bakken.

De liefde voor bakken heb ik altijd gehad, maar in het verleden bakte mijn schoonvader erg veel. Dat was erg makkelijk: wij kregen het gebakken en wel. De laatste jaren van zijn leven was het bakken een stuk minder geworden. Toen heb ik het een beetje overgenomen, om toch wat lekkers op tafel te zetten.

Hij had een hele goede mengknedder die ik nu nog steeds gebruik. De mengknedder is zeker 20 jaar oud en werkt nog super.

Het liefst bak ik brood, zoals verschillende soorten kleine broodjes, worstenbroodjes, krentenbollen, suikerbrood, Waldkorn, stokbrood en pistolets. Ik bak graag voor de kinderen en de familie. Vandaar dat ik grote hoeveelheden bak.

Per week bak ik zo ongeveer tussen de 90 en 120 bolletjes. Ik maak dan gebruik van een speciale deegknedder waar wel 5 kg bloem in kan. Sinds kort ben ik ook in het bezit van een opbolmachine, dat betekent dat ik niet meer elk stukje deeg apart hoeft af te wegen en op te bollen.

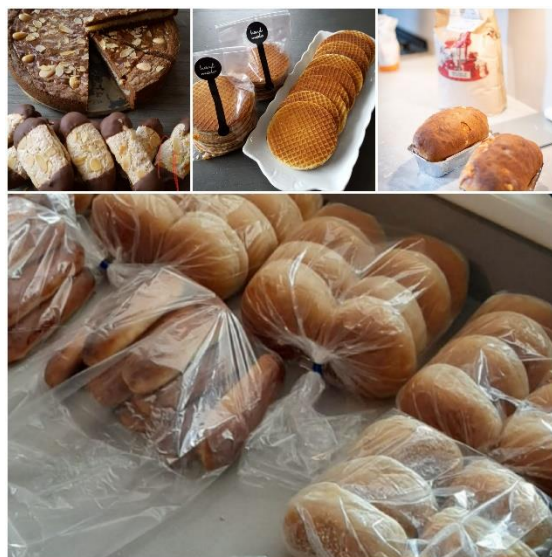
Bijna elke dag heb ik wel wat in mijn ovens staan. Gelukkig ben ik in het bezit van een grote keuken, waar ik in 3 ovens tegelijk kan bakken. Brood is een prachtig proces. Met weinig grondstoffen zoals bloem, water, zout en gist kun je al iets moois bakken. Er gaat veel tijd in zitten, omdat brood ook een paar uur moet rijzen om tot iets moois te komen.

Om zover te komen heb ik wel 3 cursussen in Rosmalen gevolgd om het broodbakken goed onder de knie te krijgen. Verder maak ik ook gebak, taarten, appeltaarten, cakes en kleine speculaascakejes (de lievelingscakejes van bijna iedereen), ook koekjes zoals spritsjes en bokkenpootjes bak ik graag. Hiervoor heb ik cursussen in Kesteren en Tiel gevolgd.

Recepten haal ik vaak van internet, uit het koekjesboek van Rutger Bakt, recepten van Heel Holland Bakt, en de recepten van Robèrt van Beckhoven zijn ook fijn. Sommige recepten pas ik naar eigen idee aan, maar als ik eenmaal het goede recept heb, dat iedereen lekker vindt, dan verander ik het niet meer.

Verschillende baksels van Jolanda's bakhuisje heb ik ook al gemaakt. Van haar ga ik voor jullie een superlekker recept delen. Niet te moeilijk om te maken en echt heerlijk!! Ik hoop dat jullie het leuk vinden om zo een beetje mee in mijn keuken te kijken.

Groetjes Artje van Wijk

DE SPECULAASVLAAI

Ingrediënten voor de vlaibodem:

250 gr bloem
15 gr verse gist of 8 gr droge gist
50 ml melk
1 ei
75 gr boter
25 gr witte basterdsuiker
3 gr zout

Voor de banketbakkersroom:

1/2 liter melk
125 gr suiker
1 eidooier
50 gr puddingpoeder

Voor de speculaasvulling:

1/2 liter slagroom
10 speculaas koekjes volledig fijn gemalen
70 gr poedersuiker
Zaadjes van een vanillestokje

Voor de topping:

10 speculaas koekjes volledig fijn gemalen

Werkwijze vlaibodem:

Meng voor het deeg alle ingrediënten in de keukenmachine en laat de machine een 15 minuutjes kneden. Maak een bol van het deeg en laat het een 3 kwartier rijzen (ik doe dit in de oven op 35°C). Na het rijzen uitrollen tot een ronde lap die groter is dan je bakvorm. Rol het deeg op de deegrol en leg de lap in de vorm. Druk de randen aan en ga met de deegrol over de randen, zo snijd je de randen mooi af. Bak de vlaai blind af in een voorverwarmde oven van 200 °C in ca 25 minuutjes. Laat de bodem na het bakken volledig afkoelen.

Werkwijze banketbakkersroom:

Maak de banketbakkersroom door een 400 ml melk met de suiker aan de kook te brengen. Meng de overige 100 ml melk de eidooier en het puddingpoeder tot een papje. Wanneer de melk kookt voeg je een scheutje kokende melk toe aan het papje, roer door en schenk dan alles terug in de pan en breng opnieuw aan de kook. Als de pudding verdikt is schenk je deze in een schaal en dek je de pudding af met plasticfolie. Laat hem zo in de koelkast afkoelen.

Werkwijze speculaasvulling:

Klop de slagroom samen met de suiker en de zaadjes van een vanillestokje half stijf. Voeg nu de gemalen speculaas toe en klop de slagroom verder tot ze volledig stijf is.

Opbouw vlaai:

Neem de bodem erbij en zet deze op een taartschotel. Neem de banketbakkersroom en doe deze in een kom. Mix de banketbakkersroom tot een mooie romige en klontervrije crème. Vul de vlaibodem met de banketbakkersroom. Neem de speculaasvulling erbij en leg een mooie laag op de banketbakkersroom. De vulling naar het midden toe iets bol ophopen. Strijk mooi egaal af met een paletmes. Strooi er nu de gemalen speculaas koekjes over en laat de vlaai nog even verder opstijven in de koelkast. Werk eventueel de zijkant van de vlaai af met wat poedersuiker.

Tip:

Leg voor het serveren van de vlaai 1 of 2 speculaaskoekjes op de vlaai.

Smakelijk.

Column: De vrouw met de hond

"Kom, we gaan de laatste ronde van vandaag doen" zeg ik tegen mijn hond die lui in haar mand ligt en met een open oog mij volgt. Ondertussen trek ik mijn dikke winterjas aan. 'Zorg goed voor jezelf', een spreuk van de overheid sinds dit jaar. Nou, dan doen we dat maar. Veel frisse buitenlucht en goed warm aangekleed, zo zorg ik goed voor mijzelf. Over de winterjas trek ik nog een veiligheidsvestje aan en een reflectorbandje om de bovenarmen en de hond krijgt nog een verlichte halsband om. En dan gaan we goed verlicht de deur uit. Hopelijk ziet een ander ons al van verre aankomen en krijgen we geen botsing. Want stel dat dat wel gebeurt, dat een andere wandelaar niet goed oplet, of ik, en we botsen zomaar tegen elkaar op. Dan wordt er niet enkel en alleen "sorry" gezegd, maar dan moeten beide partijen een gezondheidsverklaring afleggen. "Ben jij recent nog ziek geweest of verkoudheidsklachten gehad? Hoest je soms? En wanneer is dat geweest?" Sinds dit jaar moet dat. Want dan weet je of je verplicht binnen moet zitten. Quarantaine, een mooi Frans woord wat sinds dit jaar zeer veel wordt uitgesproken.

We stappen de stille donkere avond in. En weet u, dan lopen mijn hond en ik altijd tegen de stroom wandelaars in. Velen lopen over de dijk vanaf de Kapelstraat richting de Molenstraat. Maar ik precies andersom. Wij beginnen met onze neus (de mijne droog en die van m'n maatje nat) richting het oosten. We lopen door naar het einde van de Molenstraat en klimmen de dijk op (ik hijgend en puffend, mijn maatje met rustige kalme tred).

En weet u waarom ik voor deze richting kies? Zal ik u dat eens eerlijk vertellen? Omdat ik de verlichte kerktoeren van de overkant niet wil zien. Want als ik de mooi verlichte toren zie, dan borrelt er bij mij een gevoel van jaloezie naar boven. Dan lopen hond en ik over de donkere dijk en kijken dan over donker Nederhemert heen. Alles is donker. Ons dorp is als een donkere vallei. Geen lichtpunt is er te zien. Ja, weet u wat er wel te zien is? De grote schijnwerper van het grote transportbedrijf van Nederhemert. Maar vanaf de dijk gezien is het maar een miezerig klein kneuterig lampje dat als het ware ons hele dorp moet verlichten. Ik vind het een triest gezicht. En dan zie ik aan de

overkant alles zo mooi verlicht. En dan wil ik dat ook in ons dorp. Iets in de schijnwerpers. Dan voel ik mij net een dreinend klein kind die ook graag iets wil hebben. En om dat gevoel te voorkomen loop ik dus met de kerktoeren van Wijk in m'n rug en de maan met zijn schijnsel recht voor ons. Dat is wel mooi. In ons dorp staan twee waterputten bij mensen in de tuin. Eén in de voortuin en de andere bij iemand in

de achtertuin. En in de waterput die bij iemand in de achtertuin staat brand een lamp als het donker is. Dat is zo'n mooi gezicht! Dan zie je oud gereedschap hangen. Erg leuk om te zien. Of heeft u nog nooit de verlichte waterput gezien? Hij staat in een achtertuin, maar is vanaf straat toch wel duidelijk te zien. Maar wat zou het prachtig zijn als de molen die in ons dorp staat nu eens mooi verlicht zou zijn! Nu staat hij daar als een grote donkere reus aan de dijk en doemt ineens voor je op als je als stille wandelaar over de dijk kuiert. Ik heb een idee. Als we nu eens in ons dorp een actie houden met het verkopen van wc-papier en de opbrengst hiervan aan de eigenaar van de molen schenken, zodat hij schijnwerpers op zonne-energie kan plaatsen? Sinds dit jaar kopen we al enorm veel wc-papier, gerelateerd aan een ziekte. Kunnen we toch veel beter onze bips afvegen gerelateerd aan een verlichte molen?

Wat zou het mooi zijn als je weg bent geweest met de auto en je ziet in de verte het thuisfront door middel van een molen die mooi verlicht is!

Amadeus van Wellseind met al zijn lichtjes in. Niet de rode lichten van de pijlers van de Bommelse brug, noch de Bommelse toren zijn dan het zicht van de haven, maar de Nederhemertse molen in volle glorie!

Avondimpressie

Hoe komen de bomen zo zwart?

De wolken zijn klein en verdwijnend,

Licht is de lucht en doorschijnend

Hoe zien de bomen dan zo zwart?

De weiden zijn groen als smaragd

En zacht als fluweel, maar de beesten

Zijn donker, ten minste de meesten,

Want al, wat rechttop staat, ziet zwart.

De wieken der molens zijn zwart

En draaien- een dwaze vertoning;

En zwart is de arbeiderswoning

En de kerk en de toren ziet zwart

(Jacqueline E. van der Waals)

Wijkagent krijgt krant

Twintig vragen aan:

Gerrit Robbemondt

1. **Naam:** Gerrit Robbemondt
2. **Adres:** Nijverheidstraat 12, Nederhemert
3. **Geboorteplaats en datum:** Well, 18 september 1957
4. **Beroep/opleiding en waarom doe je dit:** Aannemer in de bouw geweest en thans klasse assistent op Cambium College.
Afdeling bouw, 15 lesuren, kennisoverdracht, geweldig.
5. **Relatie:** Getrouwd met Griet Hobo, samen ouders van Petra en Esther en opa en oma van 3 geweldige kleinzoons, Vince, Matz en Senn.
6. **Hobby's:** Ajax/verenigingsleven/Politiek/voetbal met kleinkinderen
7. **Lievelingsmuziek:** Ligt aan het moment, bij rust: Nederlandstalige luistermuziek, bij Heavy moment: Brain Adams etc.
8. **Favoriete lectuur/boeken/film/serie:** Thrillers, film, oorlogsfilms.
9. **Doe je aan sport, zo ja welke sport en wat is er zo leuk aan:** Te weinig, ik heb ik 2018 de Alpe d'Huizes 2 x met de fiets beklommen, ik wil het fietsen weer op gaan pakken.
10. **Lievelingseten:** Ik heb thuis geleerd te eten wat de pot schaft en zodoende vind ik echt alles lekker.
11. **Waar ben je trots op in je leven:** Privé: Op ons gezin, mijn vrouw, dochters en kleinkinderen. Waarbij aangetekend dat onze bijzondere dochter Esther de trots is van ons allen.
Zakelijk: De vele bouwwerken groot en klein die we als Bouwbedrijf Robbemondt hebben gerealiseerd, maar zeker ook trots op bedrijvenpark Ambachtshof te Nederhemert.
12. **Mooiste/leukste vakantieplek:** Zomer: Noordkaap. Winter: Kirchberg Oostenrijk
13. **Heb je ergens spijt van:** Nee, er zijn wel wat dingen die ik anders had willen doen.
14. **Wie bewonder je het meest en waarom:** Gerrit Hobo en Esther Robbemondt.
Twee familieleden met een beperking, die in een Thomashuis wonen in Andel en Buurmalsen. Het leven zoals zij beleven is een meerwaarde voor ons allen.
15. **Leukste jeugdherinnering:** Mijn opvoeding op het Heust in Well
16. **Wie wil je ooit nog eens ontmoeten:** Mark Overmars oud speler, maar nu Technisch directeur van van Ajax.
17. **Waar voel je je het meest bij betrokken:** Mensen met een beperking en zeker ook de gemeenschap waar we in wonen.
18. **Wat zou je direct aanpakken als je een poosje burgemeester van Nederhemert zou zijn:** Het schoolbestuur van "De Wegwijzer" en bestuur van Oranjevereniging "Oranje Trouw" bij elkaar aan tafel te brengen, om met wederzijds respect de Koningsdagactiviteiten voor de kinderen samen op te pakken.
19. **Wat vind je het leukste aan Nederhemert:**
Dat we een ondernemend dorp zijn, met winkels in diverse segmenten en bouwbedrijven te over.
20. **Aan wie moeten wij de volgende keer 20 vragen stellen:**
Jacques Kuipers

De Maas

De Maas, hoe zat dat ook alweer? (1)

In Nederhemert wonen we rondom tussen de Maas: de afgedamde Maas met het Wellse strandbad, de Bergsche Maas, het Heusdens Kanaal (ook een stuk Maas). Maar hoe is dat zo gekomen? De Maas heeft voor een deel de geschiedenis van Nederhemert bepaald en de bewoners bepaalden een gedeelte van de Maas.

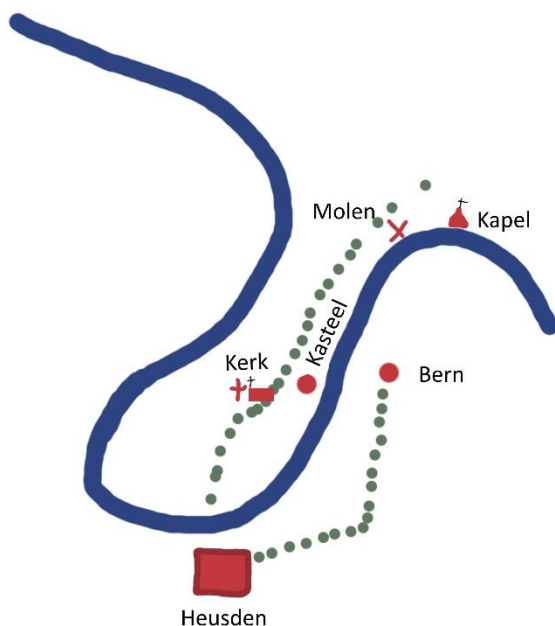
Voor het begin van de Maas moeten we ver terug in de geschiedenis. In de oude tijden stroomden de rivieren vrij door het landschap. Water stroomt van hoog naar laag. Maar hier in de buurt, op het laaggelegen land, maakte de rivier kronkelingen, die noemen we meanders. Een meander van de Maas stroomde langs Well naar het noorden naar Nederhemert-Noord en vanaf waar nu de molen is naar het zuiden naar Heusden, tussen Bern en Nederhemert-Zuid door. Dus Nederhemert-Noord en -Zuid lagen toen aan elkaar binnen die meander.

De mensen zochten hun woonplaats langs de rivier. Ze konden de rivier bevaren en vonden er vruchtbare grond om te bewerken. De rivier zorgde door de overstromingen voor regelmatige nieuwe afzetting van vruchtbare grond.

Ringdijken

De mensen woonden op hogere gedeeltes om aan deze overstromingen te ontkomen. Maar langzaam groeide de bevolking en de hoger gelegen delen werden te klein. Rond 1300 werden dijken gemaakt langs de rivieren. Bij de Bommelerwaard werd er een dijk gelegd langs de Maas en de Waal. Dat wil zeggen dat ieder dorp (dorpspolder) een eigen stuk dijk maakte en binnen ieder dorp weer iedere boer, die een eigen stuk dijk had om te verzorgen. Maar om een dijk helemaal langs de Maas te leggen aan tot aan Heusden was wel erg veel dijk, en veel werk terwijl er weinig boeren woonden. De dijk werd dus gelegd op de plek zoals wij die nu nog kennen. De zuidpunt bleef buitendijks gebied. Er was een weg van Noord naar Zuid, waarlangs de mensen van het ene deel naar het andere liepen of reden met paard of kar.

1. VOOR 1480

Tekening van de Maas voor 1480

1480

(soms wordt er gesproken van 1460, maar het zal wel niet in één zomer geklaard zijn)

In het einde van de 15e eeuw was het weer eens oorlog. Dat gebeurde heel vaak in die tijd. De Bourgondiërs probeerden hun macht uit te breiden met Gelre (Gelderland), maar de Geldersen hadden daar geen trek in en vochten terug. Brabant was wel van de Bourgondiërs. Den Bosch probeerde die situatie uit te buiten in hun eigen voordeel.

In Den Bosch hadden ze veel last van overstromingen van de Maas. We hebben zelfs in 1995 nog meegemaakt: bij extreem hoge waterstand liep het Maaswater vanaf Grave over het lager gelegen gebied rond Oss naar Den Bosch. Die stad zelf liep dan onder water. We noemen dat de Beersche Overlaat (naar Beers onder Grave). In Den Bosch hadden ze lang nagedacht hoe om dat te verbeteren. Maar

ze konden er niet veel aan doen, omdat de Maas een grensrivier was met Gelderland. Nu zagen ze hun kans schoon. Ze vroegen de Heren van Bourgondië om de Maas bij Nederhemert te mogen afsnijden. Tegelijk wilden ze het gat bij Heerewaarden (waar de Maas en Waal in elkaar vloeiden) afsluiten. In ruil voor hun verdiensten in de oorlog kregen ze hun zin. Ze hoopten dat het Maaswater voortaan sneller naar zee zou stromen. Voor hun schepen was nu de vaarweg korter en ze hoefden niet meer langs de tol van Heusden, dat was een kleine bijvangst. Heusden was in die tijd al niet meer zo van betekenis.

Of de Bosschenaren zelf meehielpen met het werk is wel de vraag. Het is meer waarschijnlijk dat de Bossche soldaten de Hemertse boeren dwongen om zelf hun land met schoppen en kruiwagens af te graven, zodat de Maas voortaan vrij dwars door het dorp kon lopen. Heer Jan van Hemert die in het kasteel woonde, moest beloven dat hij deze doorgang nooit meer zou sluiten. Het document dat Jan ondertekende en waar hij zijn zegel aan hing, wordt nog bewaard in Den Bosch.

Nieuwe veerpont

Zo was Nederhemert-Zuid een eiland geworden. Er moest een nieuwe veerpont komen om van Noord naar Zuid te komen. Die pont werd aangelegd door de heer van Hemert. Hij mocht het veer verpachten. De oude Maasarmen rond het Eiland bestonden nog wel, maar omdat er geen sterke de stroming door die rivierlopen liep, gingen die in de loop van honderd jaar verlanden. Bij de oostelijke doorgang, langs Bern, was na een eeuw geen rivier meer te zien. Er kwam een weg van Bern naar het Eiland, die we later de Moffendijk zijn gaan noemen.

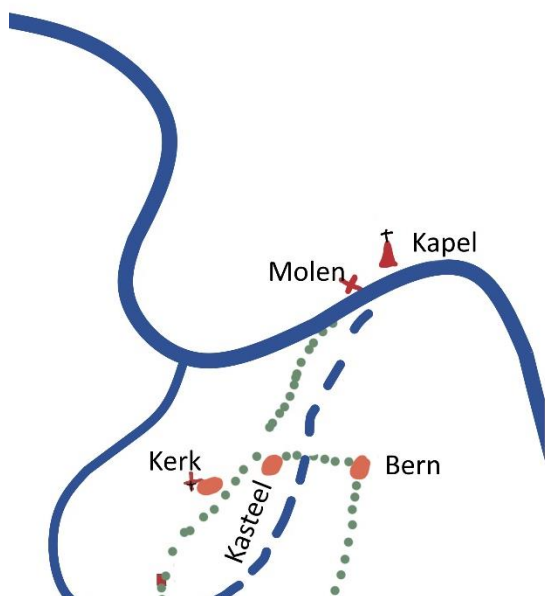
Het Heusdens Kanaal

Maar de westelijke arm langs Wijk en Aalburg naar Heusden was een ander verhaal. Tegen de tijd dat die verland was, was er een andere situatie in Nederland. Na de opstand tegen Spanje werd het land vanuit Den Haag bestuurd. De Generale Staten beheerden het leger. Vanuit Gorinchem werd een garnizoen in Heusden bevoorrad. Schepen met munitie, voedsel, kleding en kaarsen brachten de voorraden over de Maas van Gorinchem naar Heusden. Bij Nederhemert moest men de vracht overladen op karren om zo over de zuidelijke (Brabantse) Maasdijk naar Heusden te komen. Dat was erg omslachtig en daarom hebben de Generale Staten de westelijke Maasarm laten uitdiepen. Zo ontstond het Heusdens Kanaal. Inderdaad een uitgraving, maar op de plek van de oude waterloop. Bij de ingang van het Heusdens Kanaal bleef een zandbank liggen. Je kunt hem nog steeds zien, maar rond 1750 was een flink obstakel voor de doorvaart. Vanwege oude rivierrechten was de heer van Hemert, Otto Frederik van Lijnden, eigenaar van deze ondiepte. Hij gaf de Staten pas toestemming om de zandbank af te graven nadat het Hemertse kasteel werd ontheven van de militaire functie. Van Lijnden kon toen de poort afbreken en de hoogten rond het kasteel langs de singel afgraven. Zo kreeg het kasteel meer het uiterlijk van een buitenplaats, wat meer bij die tijd paste.

Later is er weer veel aan de Maas veranderd, dat komt de volgende keer aan bod.

Trees Blom

2. na 1480

Tekening van de Maas na 1480

Van Woesteling tot Zendeling

Hebt u een zoon die helemaal is losgeslagen, dan moet u dit zeker lezen. Want voor God zijn er geen hopeloze gevallen. De woesteling over wie ik wat wil schrijven, is Titus Close. Deze Engelse jongen kreeg een godvrezende opvoeding van zijn ouders. Zijn ouders leefden er zelf ook naar en de kleine Titus had diepe indrukken op zijn kinderhart. Maar dat veranderde toen Titus naar een kostschool ging. Dat verschijnsel kennen we in Nederland niet, maar in Engeland brachten veel ouders die dat konden betalen hun kinderen naar een kostschool. Die kinderen woonden dan niet meer thuis maar in een soort internaat. De kostschool waar Titus naar toe werd gestuurd had een slechte invloed op hem. Al snel leek het erop, dat hij heel zijn opvoeding vergeten was. Hij leefde net zo slecht als de andere kinderen, maakte van liegen en vloeken zijn gewoonte. Als hij in de vakanties thuis was, konden zijn vader en moeder hem vermanen wat ze wilden, maar hij luisterde nergens meer naar. Wat een zorgen zullen zijn ouders over hem hebben gehad!

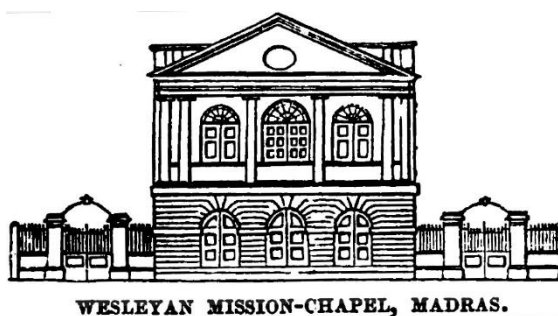
Na zijn schooltijd ging hij in de leer bij zijn oudste broer. Maar Titus wilde niet leren, hij wilde van het leven genieten. Hij ging om met jongens die net zulke losbollen waren als hij. Toen hij 16 jaar oud was, was er eigenlijk al niets meer met hem te beginnen. Hij had een innemend karakter, een aantrekkelijk uiterlijk, hield van gezelligheid en gaf graag wat weg. Dus Titus was een populaire jongen, bekend in het uitgaansleven. Hij leefde niet alleen volkomen werelds, maar begon er ook een gewoonte van te maken om godsdienstige mensen te treiteren en kerkdiensten te verstoren. Zijn geweten sprak nog steeds, maar Titus ging door. Hij was zijn ouders ongehoorzaam en deed hun veel verdriet aan. Na twee jaar ging hij naar Londen. Hij nam zich voor om zijn leven te beteren, maar daar kwam niets van terecht. In Londen kreeg hij namelijk

snel weer andere vrienden en ging hij weer het slechte pad op. De zondag bracht hij door met allerlei plezier en vermaak, liefst op het water. Meermalen verdronk hij bijna, maar Titus had een harde kop en hij ging door met zijn goddeloze leventje.

Toen het bedrijf waar hij werkte over de kop ging, ging hij terug naar een andere broer. In die tijd leefde hij tamelijk netjes en ging hij ook weer naar de kerk. In de kerk werd hij vaak diep geraakt, zodat hij zich moest bedwingen om het niet uit te schreeuwen. Maar in de kroeg bleef hij ook komen en vloeken kon hij als geen ander. Op de eerste zondag van het jaar 1815 (hij was toen bijna twintig jaar), ging hij uit nieuwsgierigheid een afgescheiden kerkje binnen. De preek ging over 'Strijdt om in te gaan'. Titus kon daar niet meer van loskomen. Hij moest zijn goddeloze leven opgeven, hij kon niet meer verder leven zoals hij altijd gedaan had. God overtuigde hem van zonden en zijn hele leven kwam terug. Zijn oude vrienden kreeg hij tegen, de duivel wilde zijn prooi niet loslaten. Titus bleef worstelen met God, totdat hij vrede vond in het ene offer van de Heere Jezus. De vrede die hij in zijn ziel ontving was onuitsprekelijk. Maar de duivel zat ook niet stil en de aanvechtingen waren zwaar. Nachten lang was hij in gebed tot God.

Een keer lag hij op bed, toen met kracht op zijn ziel gedrukt werd dat hij moest gaan preken over Amos 4:12 'Schik u om uw God te ontmoeten'. De hele preek inclusief inleiding, punten, verdeling kwam hem helder voor de geest. Kort daarna was hij in de kerk en kwam de uitgenodigde predikant niet opdagen. De 200 kerkgangers vroegen aan Titus of hij geen woord kon spreken. Hij sprak toen met vreze en beven over die tekst uit Amos. Al snel werd hij ook op andere plaatsen gevraagd om voor te gaan en zijn arbeid werd gezegend. In 1818 werd hij benoemd tot rondreizend predikant. De liefde van Christus drong hem. Hij wist zelf waar hij vandaan gehaald was en in zijn hart brandde

een vuur om anderen te redden. In 1819 trouwde hij met Ann Adams (1791-1861). Zijn hart werd steeds meer getrokken naar het werk van de zending. In datzelfde jaar werd hij uitgezonden als zendeling naar India. India was in die tijd een Engelse kolonie. Titus en zijn vrouw vertrokken op 25 december met het schip naar India en op 12 mei 1820 kwamen ze aan in Madras, een grote stad aan de kust in het zuidwesten van India. Dat hebben zijn ouders ook nog meegemaakt, want zijn vader stierf in 1822 en zijn moeder rond 1841. Ze zullen hartelijk verblijd geweest zijn met de bekering van hun zoon, maar nu moesten ze hem wel afstaan aan de zending. Hieronder een tekening van het zendingshuis in Madras:

Titus begon als assistent van de zendingspredikant ds. Lynch. Hij begon gelijk met de studie van de Tamil-taal, zodat hij de Indiërs in hun eigen taal kon toespreken. In zijn dagboeken vertelt hij over zijn tochten in de wijde omgeving om het evangelie te verkondigen aan Indiërs en Engelsen. Er was een schreeuwend gebrek aan zendingen in het uitgestrekte land. In 1821 kreeg Titus Close een eigen zendingspost in Nagapattinam, een stad ook aan de kust gelegen. Ondertussen werd zijn gezondheid gesloopt door het warme en vochtige klimaat. Zijn vrouw was ook ziek, hij zelf was sterk vermagerd, hun enige kind stierf op de leeftijd van 2 jaar. Er zat niet anders op dan om terug te keren naar Engeland. Dat was in 1822.

Teruggekeerd naar Engeland vatte hij zijn werk als rondreizend prediker weer op. Onvermoeibaar was hij bezig. Hij preekte overal en bevorderde het werk van de zending waar hij maar kon. Reizen deed hij met de benenwagen! Het werd steeds duidelijker dat Titus Close voortdurend veel teveel van zichzelf vergde. In 1833 was zijn gezondheid zo achteruit gegaan,

dat hij naar Croft-on-Tees ging om wat aan te sterken. Dat plaatsje stond bekend om zijn geneeskrachtige bronnen. Maar Gods weg was anders. Het werd duidelijk dat het sterven zou worden. Hij verbleef in een hotel in Croft, en zijn vrouw ging naar hem toe om voor hem te zorgen. Een collega zocht hem kort voor zijn dood op en vroeg hem hoe het was. 'Alles is goed. Ik rust op het ware fundament. Jezus is mij dierbaar'. Zijn laatste woorden waren: 'Ere zij God'. Hij stierf op 10 juni 1833, op de leeftijd van 38 jaar. Hij liet een vrouw en zes kinderen achter. Vijftien jaar lang had hij al zijn krachten gegeven om het evangelie te verkondigen, uit liefde tot Hem Die hem gered had van de eeuwige dood.

Het Croft Hotel zoals het er nu uitziet.

Lezer, hopelijk heb je beter geleefd dan deze woesteling Titus Close. Maar weet je iets van de liefde van Christus die deze zendeling vervulde? God is hem te sterk geworden en hij heeft zijn leven verteerd in de dienst van zijn Koning, hij heeft niet voor niets geleefd. Hoe is dat bij u en bij jou? *Wend u naar Mij toe en wordt behouden, alle gij einden der aarde, want Ik ben God en niemand meer!*

Verloren gewaande kunstschaten uit kasteel Nederhemert liggen misschien wel in Sint-Petersburg

NEDERHEMERT-ZUID - Het is niet voor het eerst dat vanuit Den Bosch kunst en cultuur onder vuur ligt. In januari 1945 veroorzaakten beschietingen vanaf de zuidkant van de Maas een grote uitslaande brand in kasteel Nederhemert. En juist in dat veilig geachte kasteel lagen cultuurschaten en museumstukken opgeslagen.

Drie dagen en nachten zou de brand volgens getuigen hebben gewoed. En het verhaal gaat dat alle kostbaarheden die in kasteel Nederhemert te vinden waren bij die brand verloren zijn gegaan. Is dat eigenlijk wel zo?

Onderzoeksjournaliste Ingrid Jacobs denkt van niet. Ze heeft het sterke vermoeden dat een gedeelte van de kunstwerken is geplunderd. En merkwaardigerwijs kan dat wel eens deels de redding zijn geweest van wat er aan eigendommen van de familie Van Wassenaer, de bewoners van het kasteel, aan de muur hing en delen van collecties van musea en particulieren die er waren ondergebracht. Jacobs schreef voor kastelentijdschrift *Het Buiten* het artikel *'Nederhemert, een kasteel als bewaarplaats in oorlogstijd'*. Daarin gaat ze in op een deel van haar onderzoek naar de verdwenen kunstwerken.

Kasteel Nederhemert werd in de loop van de oorlog beschouwd als een veilige plek. Zo veilig zelfs dat de autoriteiten het een geschikte plaats leek om er kunst en museumcollecties onder te brengen. Op die manier zouden ze

ongeschonden het oorlogsgeweld kunnen doorstaan. Die autoriteiten waren Monumentenzorg en de in 1939 opgerichte Inspectie Kunstbescherming. De instanties lieten hun oog op het kasteel vallen, juist omdat Nederhemert zo afgelegen lag, schrijft Jacobs. Ook bevriende families, zoals de familie Van Lanschot en de familie Verwiel uit Waalwijk brachten er hun kostbaarheden onder. Want 'niemand had verwacht dat de oorlog dit afgelegen stuk Nederland - de Bommelerwaard en het Eiland van Nederhemert - zou bereiken', aldus Jacobs.

Twee rijnen vol stukken van het Openluchtmuseum

Het Openluchtmuseum in Arnhem was begin 1944 een van de partijen die er voor kozen om museumstukken in Nederhemert veilig te stellen. Het museum ligt dichtbij vliegveld Deelen, destijds het grootste vliegveld van de Luftwaffe in Nederland. Deelen was daarmee doelwit voor de geallieerden. Jacobs vond in het Gelders Archief elf kantjes met een inventaris van stukken uit de collectie die in Nederhemert moesten worden ondergebracht. Ook Slot Loevestein was daarvoor in beeld, maar de Inspectie Kunstbescherming vond dat kasteel niet veilig genoeg. En dus gingen er in maart

Een spinnewiel, een kast vol porselein en een wandschildering in een van de kamers van kasteel Nederhemert. © Collectie museum Stadskasteel Zaltbommel

1944 twee rijnen vol volkskunstvoorwerpen, boerenmeubels, klederdrachten en gebruiksvoorwerpen naar Nederhemert.

Voortdurend onder vuur

De oorlog kwam echter in het najaar van 1944 wel heel dicht bij het Eiland van Nederhemert. In oktober was Den Bosch bevrijd en vanaf dat moment was het een komen en gaan van geallieerde troepen die ten zuiden van de Maas naar het oosten trokken. Daarbij namen ze de Bommelerwaard, de Duitse kant van het front, voortdurend onder vuur. In november werd het voor de familie Van Wassenauer te gevaarlijk. Op bevel van de Duitse commandant Gerhard Steigüber moesten de bewoners op 11 november evacueren.

Daarbij namen de Van Wassenauers wel wat spullen mee, maar voor de grote schilderijen die er hingen, was geen plaats. Tot 18 november mocht Jacob van Wassenauer onder geleide nog naar het kasteel komen, maar daarna was dat niet meer toegestaan.

Plunderaars

Daarna konden Duitse plunderaars hun slag slaan. Tot Kerst van dat jaar door militairen van de 711 en 712 infanteriedivisies. Eind 1944 werden deze troepen overgeplaatst naar Hongarije. Toevallig hangt in Boedapest een schilderij van Margaretha de Geer dat uit Nederhemert afkomstig had kunnen zijn. Dat bleek echter om een variant te gaan waarvan

het museum kon aantonen hoe het verworven was. Margaretha de Geer was in de Gouden Eeuw de vrouw van Jacobus Trip, een steenrijke zakenman uit Dordrecht, maar afkomstig uit Zaltbommel.

Via Leipzig in Russische handen

De infanteristen maakten na Kerst plaats voor onder meer fallschirmjäger, elitetroepen die zich in de Bommelerwaard opmaakten voor een aanval op Antwerpen. Ook die hebben zich mogelijk uitgeleefd in het kasteel. De meest genoemde verdachte van de roof van kunstwerken is een zekere overste Jobst Hilmar Graf von Bose, de laatste commandant van de 711.divisie. Mogelijk zijn kunstwerken in een kasteel van de familie Von Bose bij Leipzig terecht gekomen. Die streek werd aanvankelijk bevrijd door de Amerikanen, maar werd in juli 1945 overgedragen aan het Rode Leger. Die sleepten alles wat van waarde was naar Rusland. „Misschien liggen ze in de kelders van de Hermitage in Sint-Petersburg”, speculeert Jacobs over deze doodlopende weg. „Daar komt niemand binnen.”

*Uit Brabants Dagblad
Bertjan Kers*

28-05-2020

Een foto van de ruïne van kasteel Nederhemert uit 2001, aan het begin van de restauratie. © Brand Overeem

Het Veer

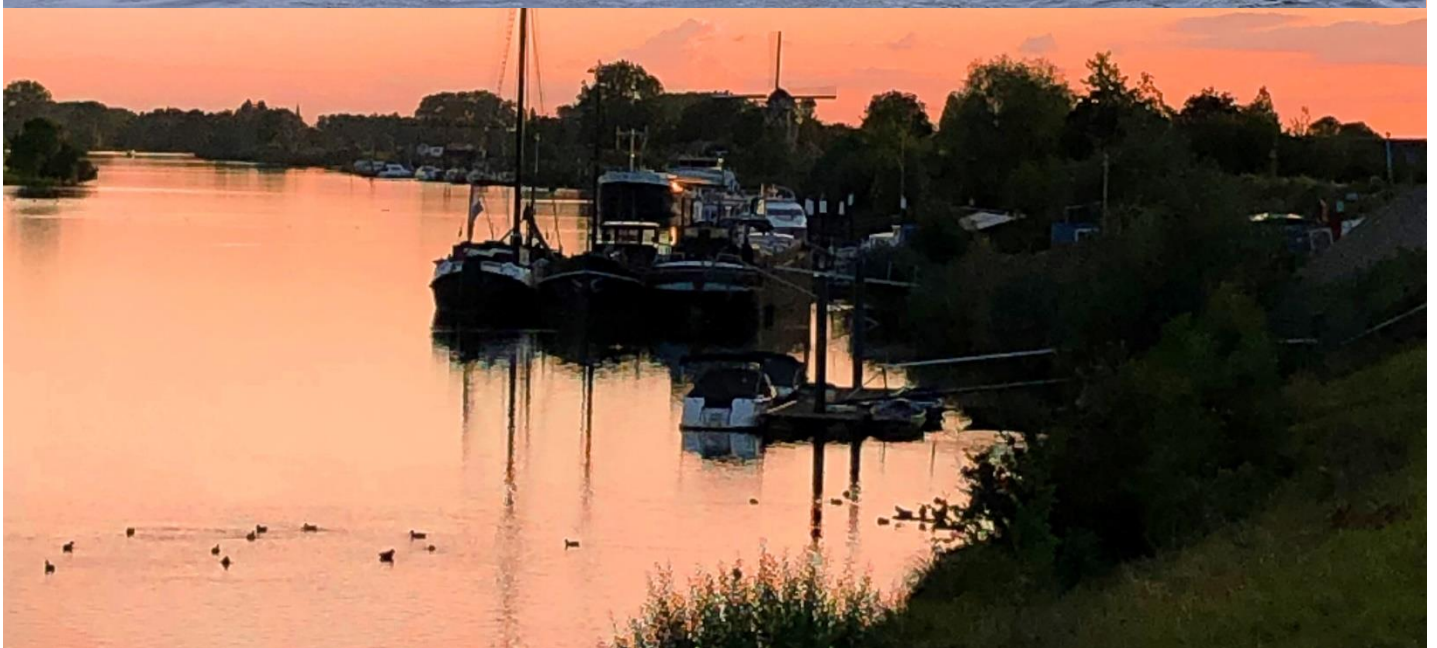
*'k Ging laatst naar 't Eiland toe en liep de veerstoep af
Daar wachtend op de pont die net was weggevaren.
Op Heusdens werf gemaakt, waar men voor dertig jaren
Hun leerproject aan Hèmer's Stichting gaf.*

*Ik stond bij 't wachthuis stil, door Bruygom-buur gemaakt.
Tot vreugd van Roel en Dick in lange, lege dagen
Als slechts een enkele passant de overtocht wil wagen.
Maar kom! Juist is de pont aan deze wal geraakt.*

*Ik kwam bij koster, kunstenaar en pontbaas Ceel aan boord.
Stil sneed hij daar in hout de tekst van 't Bijbelwoord
Aan 't trouwpaar vaak gegeven door Gods knechten.*

*Ontroerd las ik het Schrift, gesneden door zijn hand.
De tekst van Va en Moe! bij ons thuis aan de wand:
Ken Hem in al uw weg, Hij zal uw paden rechte.*

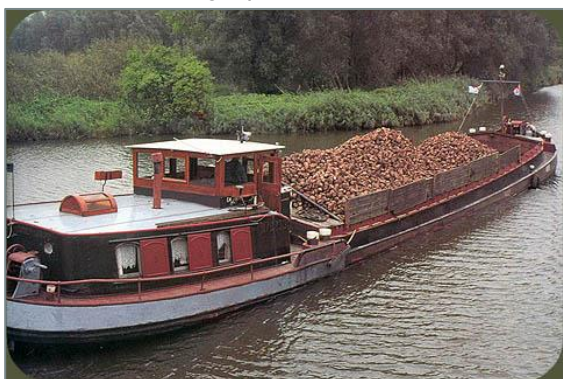
Quartiers

Uit vroeger jaren: 'Bieten'

Wanneer de suikerfabriek de grondstoffen zoals suiker, melasse en dergelijke uit de bieten hadden gewonnen, bleef er een restproduct over en dat was pulp. Dit kwam met scheepjes weer terug voor veevoer in de winter. De schippers belden altijd naar de fabriek als het schip bijna leeg was of zij ergens bieten konden laden als retourvracht. De pulp werd vroeger bij de loswal door personeel met manden op hun schouder, tegen een trap op, uit het schip gedragen en bij de boeren op de kar gelost. Deze karren gingen dan ook weer over de weegbrug op de dijk. Maar dat heb ik net niet meer meegemaakt.

In mijn tijd werden de schepen bij de coöperatie gelost. Ieder keer als er een schip aan kwam, moest ik voor mijn vader gaan vragen hoeveel ton hij geladen had, want dan wist hij ongeveer hoeveel boeren hij kon bellen. Want mijn vader moest het ook regelen voor andere bietenagenten uit omliggende dorpen. In de nazomer moest mijn vader in opdracht van de fabriek de boeren langs met een kaartje. Daar konden zij op invullen hoeveel kilo pulp zij wensten, met een handtekening erop zodat de fabriek ervan verzekerd was hoeveel pulp zij in het najaar konden leveren. Maar mijn vader nam het niet zo nauw met die handtekeningen. Als hij op weg naar het land een boer tegen kwam, dan vroeg hij hoeveel die nodig had. Hij vulde 's avonds het kaartje in en krabbelde er een handtekening op en klaar.

Er woonde toen op Zuid ook een boer die wel pulp nodig zou hebben. Daarom stuurde mijn vader op een zaterdagmiddag één van mijn zusters daarheen om te vragen hoeveel hij

wenste. Of mijn zuster het kaartje vergeten of verloren was weet ik niet meer, maar zij kwam zonder kaartje thuis. Zij zei dat hij 13 ton nodig had. Mijn vader zet dat op een kaartje en krabbelde er een handtekening op. Op een zeker moment was die man aan de beurt dus mijn vader vraagt of het bij hem uitkwam. Toen zei mijn vader: "Jij wil toch 13 ton?" "Nee", zegt die boer, "ik heb 30 ton besteld." "O, dan heeft onze dochter het verkeerd verstaan, maar dat is geen probleem. Dan krijg jij 30 ton, want er komt pulp genoeg." Een paar dagen later lag er een brief van de fabriek op de mat. Zij schreven of mijn vader wel wist waar hij mee bezig was, want de handtekening bleek vals en of hij wel wist dat er op het plaatsen van een valse handtekening gevangenisstraf stond. Mijn vader trok zijn schouders op en ging weer over tot de orde van de dag. Later zorgde hij er wel voor dat deze boer zelf een handtekening plaatste.

Ik vergeet nooit meer dat er een heel klein schuitje voor de wal lag. De schipper en zijn vrouwtje waren net als het schuitje ook klein en net als het scheepje op jaren. Toen ik daar aan kwam was het schippertje de luiken eraf aan het halen. Deze luiken lagen erop zodat er geen water in het ruim kon komen. Als het hard stormde trokken zij over de luiken nog een leren dekzeil, dan was het zeker waterdicht. Het schippersvrouwtje stond in de roef eten te koken op petroleumstelletjes. Terwijl ik boven op de loopbrug sta zie ik daar op een scheepsluik met mooie letters iets staan. Ik begon het in mij op te nemen voordat het schippertje het luik weg zou halen. Er stond: "Wij varen met vlijt op zoute en zoete stromen en al varen zij ons voorbij we hopen er ook te komen."

De schepen werden gelost met een kraan van de coöperatie. Men gebruikte twee bakken die door vier mannen van de coöperatie werden vol geschept. Als een bak onderweg was om aan de wal op een boerenwagentje te lossen werd de andere weer vol geschept. De kraandrijver schreef ieder keer op bij welke boer hij die loste. Als het schip leeg was wist hij precies hoeveel

bakken er uitgekomen waren en voor wie. Aan de hand van deze gegevens kon mijn vader uitrekenen hoeveel iedere boer ontvangen had. Hij wist hoeveel ton de schipper bij zich had en hoeveel bakken er uitgekomen waren. Nu kon hij zien hoeveel kilo er gemiddeld in iedere bak had gezeten. Dit schommelde ongeveer rond 850 kg.

Er was een afspraak gemaakt dat, als er een schip voor de wal kwam met lading voor de coöperatie met kunstmest of veevoeder, deze altijd voorrang kreeg om gelost te worden. Hier waren de pulpschippers niet blij mee, want zij wilden zo snel mogelijk weg naar een nieuwe vracht pulp of bieten. In die tijd waren er nog beurtschippers. Dit waren een soort bodediensten op het water. Zij waren meestal zo weer weg. Eens was er een schip met pulp aangekomen en gelijk ook één in Wijk en Aalburg. Daar werd de pulp met een kraan met grijper gelost, dat ging veel sneller. Direct daarna werden er daar weer bieten ingeladen, zodat hij al snel weer weg kon varen naar de fabriek. Bij ons was het schip pas voor tweederde leeg en die schipper stond iedere keer met zijn verrekijker naar Wijk kijken. Hij voelde zich met het uur ongemakkelijker, vooral omdat die vier mannen in het schip er de spot mee dreven. Zij konden het ook niet helpen dat het niet sneller ging, want die kraan reed niet harder. De vier mannen en de kraandrijver kregen om twaalf uur een borreltje en ook 's middag om zes uur. Toen werkte men nog tot zes uur en zaterdagmorgens tot twaalf uur. Men kreeg twee dagen de tijd om het schip te lossen. Was hij dan niet leeg de derde dag, dan moest men liggeld betalen en dat liep flink in de papieren. Dat kwam tenslotte op het bordje van de boeren, dus men probeerde om hem op tijd leeg te krijgen.

Er was weer een schip voorgegaan van de coöperatie. Mijn vader zag aankomen dat het schip niet leeg kwam, dus had hij de lossers

gevraagd of zij een uur door wilden werken, zodat het schip nog dezelfde dag vertrekken kon. Na even beraadslaagd te hebben wilden zij het wel doen als mijn vader een fles jenever haalde. Dat was geen probleem, want dat was veel goedkoper dan liggeld. Maar dat begon al snel uit de hand te lopen. Die mannen hadden een lege maag en mijn vader zag ze iedere keer naar die fles lopen en kreeg in de gaten dat het niet goed ging, want die mannen moesten als zij klaar waren ook nog een steile trap op. Hij heeft toen de fles aan de wal gebracht. Daar werden zij zo boos over dat ze het werk wilden staken. Mijn vader zei: "Dan stop je er maar mee. Liever liggeld betalen dan ongelukken." Voor de kraandrijver werd er om zes uur één glaasje op de volle bak gezet zodat hij ook wat had, maar daar had hij genoeg aan. Zij hebben het schip wel leeg gemaakt en zijn aan de wal verdergegaan. Mijn vader had daar veel zorg over, want er was één man bij die met zijn bromfiets nog 8 km moest rijden om thuis te komen. Hij had zich voorgenomen: dit is eens en nooit weer.

Voor opslag van de bietenpulp werd er een kuil gegraven. Bij ons was die ongeveer 80 cm diep. Hij lag voor het boerderijtje, daarom konden wij hem niet dieper graven want daar lag de elektriciteitskabel naar de dijk. Omdat wij daar nogal eens overheen schepten, was hij aan de bovenkant al een beetje vlak. Op een zeker

moment gooiden wij de kuil niet meer dicht, want je was met twee man een dag bezig om het gat weer uit te graven. Daarom hebben wij jarenlang een groot gat voor het huis gehad.

De wagens werden met de bietenriek gelost. Iedere keer als er een laag in de kuil lag werd die met de voeten aangestampt, zodat er geen lucht meer in zat, anders zou het gaan rotten. Als alles er in zat pakte men weer de schop om de pulp met grond toe te dekken. Ging men er van voederen, dan schepte men een klein stukje bloot. Onder de grond zat dan een klein laagje rot, dat werd weggegooid. Later werd er plastic gebruikt. Dat werd eerst over de pulp gespannen en daar kwam de grond op. Dat was al een hele verbetering. Met de schop werd de pulp eruit gehaald. Men stak vierkante blokken en gooide die in de kruiwagen. Zo werd het voor de koeien gereden. Koeien die het al meer geproefd hadden begonnen er zo aan, maar nieuwe koeien trokken er in het begin hun neus voor op. Om het hen toch te leren eten, schepten wij er wat meel overheen. Als het in de winter hard vroom was het een drama, want dan werd die pulp bikkelhard. Met jutezakken probeerde wij de vorst er zoveel mogelijk uit te houden. Toen had men nog echte winters en was er soms geen houden aan. Ik heb nogal eens op een kacheltje de pulp in wasketels laten ontdoeien. Maar dat was een getob, want vergat men het even dan was de pulp aangebrand en geen dier die het dan nog lustte.

Er kwam in de fabriek uit de bieten ook een bepaald sap. Om die te zuiveren werd er ongebluste kalk toegevoegd. Deze kalk kwam in bepaalde vorm weer terug als vettige substantie; dit noemt men schuimaarde. Sommige boeren kopen dit product op om hun land te verbeteren. Vooral op klei was het een ideaal product. Als de schuimaarde net van de fabriek kwam was die vette substantie niet te verwerken, maar als hij een poosje op een hoop lag droogde het op en dan ging het goed. Vooral later toen er mestverspreiders kwamen.

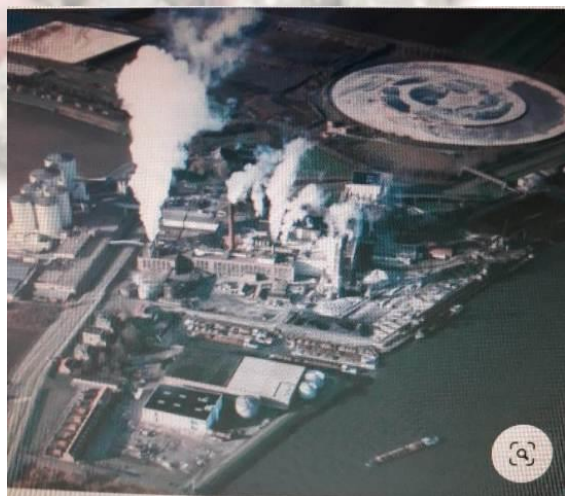
Afgelopen najaar kwam er hier een bietenrooier over de dijk. Deze machine doet in één minuut net zoveel als mijn vader en ik in twee weken. Is het nu beter? Het was allemaal zo anders. Men wist niet beter, ik had die tijd voor geen goud willen missen. Niemand hunkerde toen naar groot, groter, grootst. Het kon weleens

gebeuren dat als de aardbeien rijp waren of het hooi naar binnen moest, dat je dan 's avonds nog iemand op het land zag, maar anders niet. Nu zijn er grote machines en alles gaat zogenaamd sneller, maar hoeveel lampen zie je vaak niet tot diep in de nacht op het land.

In mijn jeugd ging alles veel rustiger en niemand was gehaast. Kijk maar in het verkeer. Als je vroeger een foutje maakte werd het geaccepteerd. Nu gaat er direct een middelvinger omhoog. Was een boer een paar dagen ziek, dan werd hij met gesloten beurs geholpen. Men probeerde de kost te verdienen en als er dan aan het eind van het jaar een spaarcentje over bleef was men tevreden. Ons dorp stond er toen in de Bommelerwaard om bekend dat men alleen iets kocht als men het geld in de lade had liggen. Men ging ook niet naar de bank om geld voor machines te lenen want, zei men, na een paar jaar heb je oud ijzer over.

Ik heb tot mijn twaalfde verjaardag met een paard gewerkt. Twee dagen na die verjaardag kwam de eerste tractor het erf opgereden. Hij kostte 1500 gulden en we waren er blij mee. Paard verkocht, een paar spaarcentjes en hij was betaald. Zeker zo blij als nu met een tractor van 100.000 euro. Ik heb in mijn leven gezien dat werken, net als drugs, alcohol en tabak, verslavend kan zijn, vooral als het om meer gaat. Erg als men daarmee behept is.

Gijs van de Werken

Van deze fabriek kwam onze bietenpulp

Terugblik Oranjevereniging

Een terugblik van de Oranjevereniging is dit jaar helaas erg kort. De toneelavonden waren goed bezocht en het was wederom een erg leuk stuk om naar te kijken. Maar toen kwam corona om de hoek kijken en stopten, zoals bij zoveel organisaties, onze activiteiten. Met Koningsdag hebben we nog gezongen bij de vlag en werden er leuke foto's ingestuurd. Dat geldt ook voor 5 mei, de opdracht was een vredesduif te knutselen. Wauw, wat was dat leuk zeg, zoveel creaties hebben we ontvangen. Hiervoor zijn dan ook leuke prijsjes uitgereikt. En toen kwam de feestweek, beter gezegd toen kwam er geen feestweek eigenlijk. Helaas maar niks aan te doen. Op 30 oktober is er nog wel een online-quizavond georganiseerd. Wat waren er hier ook veel teams die meededen, maar liefst 28 teams gingen de strijd aan. Het was voor ons ook erg leuk om te doen (oké ook wel een beetje stressvol haha), maar we hebben ook enorm gelachen om alle leuke filmpjes die we hebben ontvangen. Team Boterbloem + achterbuurt ging er met de winst vandoor.

Lampionnenoptocht 30-12-2020

We doen toch voorzichtig een vooruitblik, wetende dat alles nog wel onzeker is. Indien het mogelijk is, willen we 30 december een lampionnenoptocht houden. Als deze mag plaatsvinden, zullen we dit doormiddel van een flyer nog bekend maken.

Ledenvergadering

Voor de jaarlijkse ledenvergadering hebben we nog geen datum geprikt. Dit laten we open tot er bekend wordt gemaakt dat je weer met meerder mensen tegelijk bij elkaar mag zijn.

Contributie

Vanwege het feit dat we nagenoeg geen activiteiten hebben kunnen organiseren en dus weinig kosten hebben gehad zullen we de contributie voor het jaar 2020 niet innen.

Rest ons nog iedereen fijne kerstdagen en een gelukkig maar bovenal gezond nieuwjaar te wensen!

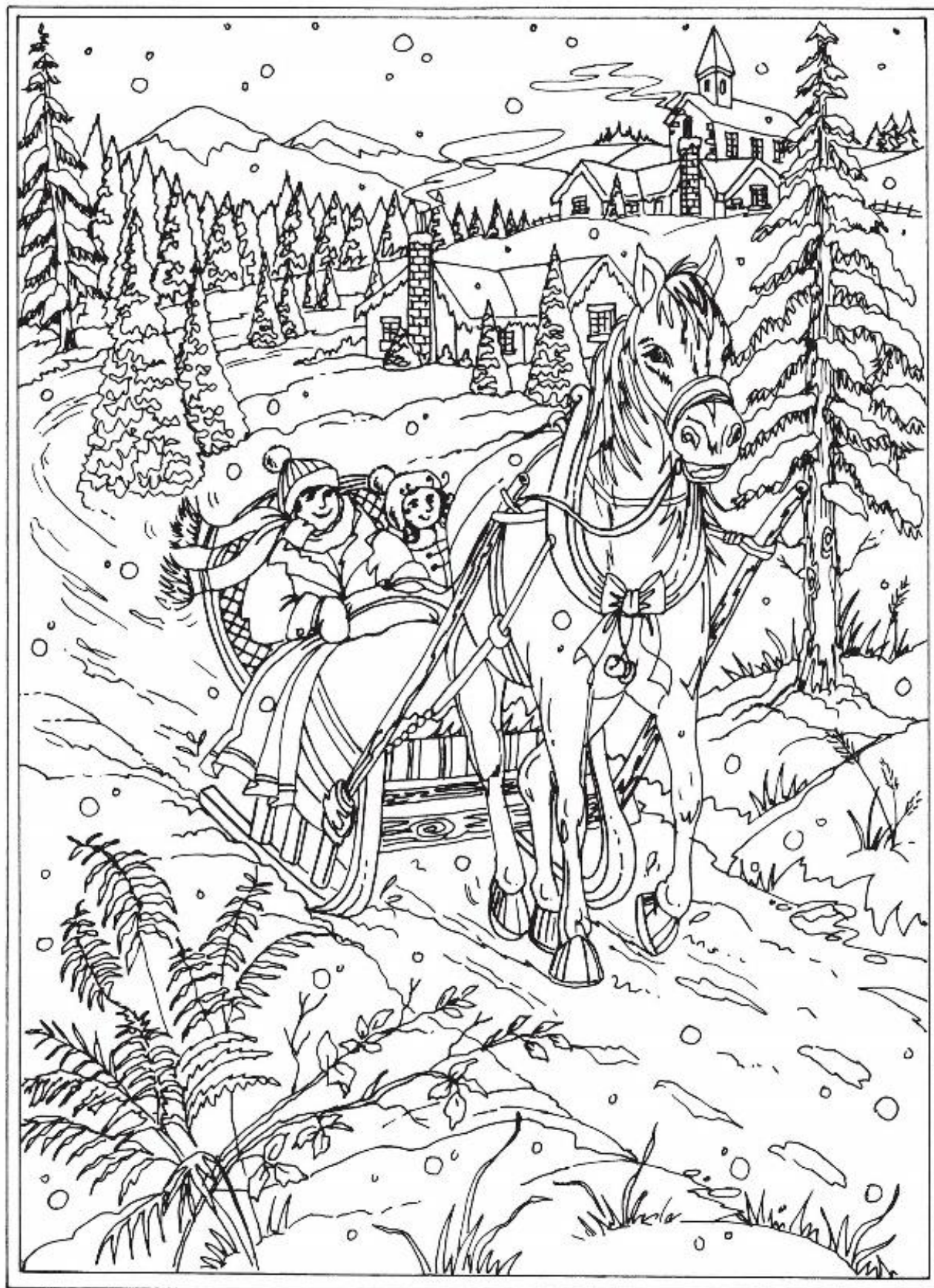
Monica Maas

Woordzoeker

Zoek de volgende woorden:

dorpskrant, dorpsraad, nldoet, vrouwenvereniging, evenement, visserskoor, hofstraat, school, kerk, vereniging, jubileum, pillenpoeper, haiti, zuidafrika, dialect, gemeenteraad, speeltuin, bal, krant, maart, lente, oranje, agenda, vagrant, zuid, eiland, hoef, trees, dominee, hooien, internaat, vijftig, orgel, timmerman, jongeren, hobby, helpen, handen, verven, getrouwd, geboren, nieuws, wateroverlast, vandalen, buurtzorg, wandelen, molen, dijk, supermarkt, dieren, sluiske, fruitboer, rehoboth, hamarithi,

K	L	B	T	G	E	G	N	O	F	V	N	E	T	T	M	J	X	F	S	G	H	E	H	E
H	R	E	P	E	O	P	N	E	L	L	I	P	I	A	A	D	A	A	R	S	P	R	O	D
D	A	C	P	O	C	H	N	I	D	M	G	S	D	N	A	G	F	P	E	E	W	P	O	A
X	I	S	E	E	R	T	R	O	G	M	R	I	S	I	R	R	V	U	H	S	Q	P	I	O
U	K	S	C	H	K	D	E	T	C	I	E	T	K	E	T	I	T	I	A	H	E	E	E	S
C	F	X	C	H	O	T	E	U	Y	E	N	C	E	U	R	E	H	S	N	G	Y	L	N	P
M	G	E	W	I	O	E	G	E	B	O	R	E	N	W	A	S	L	S	F	R	N	T	A	B
I	I	J	U	R	D	O	F	E	B	J	D	L	R	S	O	E	K	G	M	O	W	S	E	K
F	T	E	A	N	J	R	L	E	O	T	D	A	S	E	N	A	J	O	R	Z	H	P	A	R
K	F	N	A	T	O	U	D	E	H	A	J	I	A	T	V	B	I	T	O	T	N	A	R	K
V	J	L	M	V	N	E	B	E	R	A	E	D	E	R	T	N	D	M	G	R	B	I	O	T
E	I	Q	E	N	G	G	I	E	N	W	A	N	D	E	L	E	N	F	U	I	N	F	E	
E	V	B	F	I	E	T	S	A	L	R	E	V	O	R	E	T	A	W	M	U	R	E	N	E
R	A	H	C	U	R	T	A	R	V	E	R	E	N	I	G	I	N	G	U	B	E	V	A	B
T	N	M	T	T	E	D	N	Q	K	T	U	D	V	D	M	S	E	E	N	O	I	R	E	P
I	D	S	R	L	N	T	S	S	K	N	T	M	H	T	O	B	O	H	E	R	R	E	E	A
N	A	M	R	E	M	M	I	T	E	I	H	V	N	I	L	U	D	T	R	M	E	V	J	H
V	L	T	G	E	O	U	Q	D	T	J	O	A	T	N	E	M	E	N	E	V	E	F	R	N
E	E	A	A	P	L	B	N	E	Y	L	R	G	M	K	N	L	S	R	I	I	I	G	E	E
D	N	E	O	S	K	A	T	T	N	K	G	R	Q	A	R	L	N	R	D	H	A	A	C	R
N	E	P	L	E	H	L	Q	I	S	N	E	A	T	D	R	E	A	N	N	Q	F	N	Q	S
N	T	K	R	A	M	R	E	P	U	S	L	N	A	I	N	I	K	S	S	Y	C	N	K	H
S	C	I	C	O	A	F	R	V	I	R	A	T	R	U	M	K	T	A	I	V	D	L	E	T
C	Z	S	D	W	U	O	R	T	E	G	F	L	S	Z	O	I	C	H	G	R	F	I	N	S
R	P	Z	U	I	D	A	F	R	I	K	A	S	G	I	G	E	E	N	I	M	O	D	N	E

Tot slot

Het was een bewogen jaar. Vorig jaar wensten we elkaar een gezond en voorspoedig 2020. Niemand kon toen vermoeden wat voor een jaar het zou worden.

Een jaar zoals er nog niet eerder was met gebeurtenissen waar in de loop van de tijd bijna iedereen mee te maken kreeg. Dichtbij of iets verder weg.

Het is december en het thuisblijven en afstand houden valt zwaar. De Kerstdagen staan voor de deur. Gewoonlijk een tijd waarin er wat extra aandacht is voor elkaar. Laten we dat nu ook doen maar laten we ook doen wat de overheid van ons vraagt. Hou nog even vol mensen. Verlies de moed niet, hoe moeilijk en taai het ook is. We kijken vol positiviteit naar het nieuwe jaar. Wat zal het ons brengen? Niemand die het weet.

We hebben allemaal verlangens en wensen.

*De redactie wenst u en jou
een gezond en voorspoedig jaar toe.*

Hoop

IS EEN LICHTJE

IN DE NACHT

DAT VANDAAG MOED GEEFT

EN MORGEN KRACHT

Rouw

Op 19 oktober 2020 overleed

Elisabeth Vos - Lanser

weduwe van Aart Vos

in de leeftijd van 90 jaar

Laatst gewoond hebbend: Zietfortseweg 2

Op 1 november 2020 overleed

Cornelis van Ooijen

in de leeftijd van 78 jaar

Laatst gewoond hebbend: Nieuwstraat 6

Op 16 november 2020 overleed

Annemarie Spijer

Echtgenote van Ben Hoezen

in de leeftijd van 80 jaar

Laatst gewoond hebbend: Maasdijk 82

Op 21 november 2020 overleed

Hendrik van der Zalm

Weduwnaar van Teuntje Smits

in de leeftijd van 90 jaar

Laatst gewoond hebbend: Nieuwstraat 3

Op 5 december 2020 overleed

Cornelia van Ooijen - Wolfers

Echtgenote van Dirk van Ooijen

in de leeftijd van 82 jaar

Laatst gewoond hebbend: Maasdijk 72

Op 9 december 2020 overleed

Maria Vos-van Tuijl

Sinds 13 januari 2019 weduwe van Jan Vos

Eerder gehuwd geweest met Hermen van der Vliet

In de leeftijd van 95 jaar

Laatst gewoond hebbend in Zorgcentrum

't Slot te Gameren

Inhoudsopgave

Colofon en voorwoord	1
Nieuwtjes van de dorpsraad	2-3
Onze kleinste Hèmertsen	4-7
Zwerfvuil	10-11
Kattekwaad!!	13
Horeca in coronatijd.....	15-17
Nederhemerts bedrijf: Cab-in	19
Nederhemerts warenhuis: 't Kloske	21
Bedrijf in andere handen.....	22-23
Hèmerts dialect	23
Parel van de Bommelerwaard	25
Nieuwe bewoners van 't Eiland... ..	27-29
Nieuwe bewoner van Noord.....	29
Getrouwd!.....	31-33
Wat doe je voor werk?	34-35
Nieuws van de Wegwijzer	36-37
Voorschool 'Eigenwijs'	38-39
Ponystal 'Het Vossenhol'	40-41
Column Jan van Wijk.....	43
Veertig jaar getrouwd I	45
Veertig jaar getrouwd II	46-47
Prestigieuze prijs voor ISO-group	48-49
Hèmertse hobby's: Thuisbakker!.....	52-53
Column: De vrouw met de hond.....	54-55
Wijkagent krijgt krant	55
Twintig vragen aan Gerrit Robbemondt	57
De Maas	58-59
Uit de pastorie	60-61
Voor u gelezen	62-63
Gedicht	65
Uit vroeger jaren: 'Bieten'	67-69
Terugblik Oranjevereniging	72
Woordzoeker	73
Kleuren voor jong en oud	75
Tot slot.....	77
Rouw.....	78-79
Inhoudsopgave.....	80